

Музично-Літературний Журнал
Bandura
Бандура

Year 19

ЛИПЕНЬ - 1999 - JULY
ЖОВТЕНЬ - 1999 - OCTOBER

No. 69-70

"БАНДУРА" КВАРТАЛЬНИК

видає Школа Кобзарського мистецтва
в Нью Йорку

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

США: Ірена Андреадіс, Д-р. Тамара Булат, Стефанія Досінчук-Чорна, Д-р. Ігор Махлай (ТУБ), Роман Савицький

КАНАДА: Д-р. Андрій Горняткевич, Віктор Мішалов, Валентина Родак

УКРАЇНА: Володимир Горбатюк, Роман Гриньків, Віолетта Дутчак, Богдан Жеплинський, Ольга Козій, Лідія Матіяшек

ІНШІ КРАЇНИ: Олесь Береговий, Ольга Попович

Головний редактор - Оля Герасименко-Олійник

Адміністратор - Остап Венгерчук

Редакція застерігає за собою право скорочувати статті та правити мову. Статті, підписані авторами, не обов'язково висловлюють погляди чи становище Редакції. Передрук дозволений за поданням джерела.

ВСІ МАТЕРІАЛИ ДО РЕДАКЦІЇ ПРОСИМО
НАДСИЛАТИ НА АДРЕСУ:
SCHOOL OF BANDURA
84-82 164th Street
Jamaica, N. Y. 11432, USA
e-mail: banduramagazine@yahoo.com

Адреса в Україні:
Київ - 01001
а/с В222
Матіяшек Лідія

Графічне оформлення В. Пачовський

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ

США:

Річна передплата: ----- \$25.00

Поодиноке число: ----- \$7.00

Канада:

Річна передплата ----- \$27.00

Поодиноке число ----- \$8.50

Інші країни:

Річна передплата ----- \$27.00

Поодиноке число ----- \$8.50

**ЧИТАЙТЕ, РОЗПОВСЮДЖУЙТЕ,
ПРИСІДНУЙТЕ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ
для ЖУРНАЛУ "БАНДУРА"
ПЕРІОДИЧНІСТЬ ВИДАННЯ журналу
"БАНДУРА"**

залежить тільки від Вас!

"BANDURA"

A Quarterly Magazine

Published by the

New York School of Bandura

EDITORIAL BOARD

USA: Irene Andreadis, Dr. Tamara Bulat, Stefania Dosinghuk-Czorny, Dr. Ihor Mahlay (TUB), Dr. Roman Savycky

CANADA: D-r. Andrij Horniatkevych, Victor Mishalov, Valentyna Rodak

UKRAINE: Violetta Dutchak, Volodymyr Horbatiuk, Roman Hrynkiv, Olha Kozij, Lydia Matiaszek, Bohdan Zheplynsky

OTHER COUNTRIES: Alexander Berehovyy, Olha Popovycz

Editor-in-chief - Ola Herasymenko Oliynyk

Administrator - Ostap Wengerchuk

The Publisher reserves the right to edit all submitted materials. Submitted articles, signed by the author, do not necessarily reflect the official views of the "Bandura".

PLEASE SEND
ALL MATERIALS TO:
SCHOOL OF BANDURA
84-82 164th Street
Jamaica, N. Y. 11432
USA

e-mail: banduramagazine@yahoo.com

Address in Ukraine:
Kyiv - 01001
a/c B222
Matiaszek Lydia

Graphic design of the cover - V. Pachovsky

SUBSCRIPTION PRICE LIST

USA:

Annually ----- \$25.00

Per issue ----- \$7.00

Canada

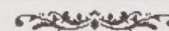
Annually ----- \$27.00

Per issue ----- \$8.50

All other countries

Annually ----- \$27.00

Per issue ----- \$8.50

THE BANDURA MAGAZINE IS AN IMPORTANT JOURNAL DEVOTED TO UKRAINIAN FOLK MUSIC. URGE YOUR FRIENDS TO SUBSCRIBE TODAY!

The Bandura Magazine cannot be published without your support!

МИКОЛА ДОСІНЧУК ЧОРНИЙ

1918 - 1999

Після короткої недуги, у присутності своєї родини, великий пропагатор кобзарства та бандури Микола Досінчук-Чорний відійшов у вічність у місцевій лікарні м. Нью-Йорку 3 липня 1999 року. Йому був 81 рік.

Син православного священника, Микола Досінчук-Чорний народився 20 квітня 1918 року в с. Кураш Сарненського району на Волинському Поліссі. В 30-х роках мгр. М. Досінчук-Чорний залишив духовну семінарію в м. Кременці на Волині та виїхав до Львова, щоб бра-

ти участь у визвольному русі за незалежність України, який спалахнув в той час у Галичині. Як чимало його ровесників у ті нестабільні та непевні роки, Микола Досінчук-Чорний відчув велику потребу всецільно працювати для відновлення української державності. Однак при кінці II Світової війни мгр. М. Досінчук-Чорний був змушений покинути свою Батьківщину, опинившись у м. Нью Йорку в 1949 р.

Микола Досінчук-Чорний залишився вірним своїй мрії побачити Україну незалежною. Він ціле своє життя у США жив Україною та її ніжним голосом - бандурою. Він зрозумів, що бандура, це унікальний український музичний інстру-

мент. Для мгр. М. Досінчука-Чорного, бандура була наче амбасадором окремішності його країни в той час, коли світ знав мало чи взагалі нічого про Україну.

Він уважав, що якщо світ почує "золотий голос України", то він зрозуміє, що вона жива і прагне бути вільною.

Мимото того, що М. Досінчук-Чорний ніколи не грав на бандурі, в 1973 р. він заснував Школу кобзарського мистецтва в Нью-Йорку, щоб численна українська молодь у ЗСА мала постійне місце, де могла б навчатись

б навчатись гри на бандурі. Мгр М. Досінчук-Чорний також заснував та був головним редактором першого та єдиного в світі двомовного періодичного видання про український національний інструмент - журналу "Бандура". У 1980-х рр. Микола Досінчук-Чорний подорожував по українських поселеннях Південної Америки, куди завів молодим українцям майже 300 подарованих меценатами бандур.

Його численні статті та публікації допомогли бандуристам по цілому світі збагнути, що вони члени великої громади та учасники великого руху. В останніх роках, після відновлення державної незалежності України, Микола Досінчук-Чорний кожного літа подорожував по

Україні, зустрічаючись з молодими талановитими бандуристами, надаючи їм матеріальну допомогу та можливість реклямувати свою роботу перед світом.

Микола Досінчук-Чорний залишив у глибокому смутку дружину Стефанію, доньок Ірину Андреадіс та Лідію Матіяшек, названих синів Остапа і Олега Венгерчуків, внучку Андрею Венгерчук і численну родину в США, Канаді й Україні.

Панахида була відправлена у вівторок, 6 липня о 7:30 год. в похоронному заведенні Петра Яреми в м. Нью-Йорку. Похорон відбувся в середу 7 липня об 11:15 год. дня з церкви св. Юра у м. Нью-Йорку, а відтак на цвинтарі св. Андрія Первозванного в Савт-Бавнд Брук, Н. Дж.

Замість квітів, бажаючи можуть складати пожертви на спеціальний фонд розвитку кобзарства через журнал "Bandura Magazine", 84-82 164 Street, Jamaica, NY 11432, USA.

Вічна йому пам'ять!

У ПАМ'ЯТЬ МИКОЛІ ДОСІНЧУКОВІ-ЧОРНОМУ

Коли помре людина, яка десятиліттями довгою та послідовною працею, ставленням до справ, у які вкладає своє серце, збагачувала культурне надбання свого народу та цією працею об'єднувала кобзарську сім'ю у світі, то важко повірити, що з її відходом у вічність усе, що з нею було пов'язано, наче застигає в часі.

Володимир Луців, Лондон, Англія

Це він - Микола Досінчук-Чорний, який майже 20 років був редактором єдиного у світі музично-літературного журналу "Бандура", яким він ніби в'язав бандуристів в Україні з колегами в діаспорі. Всі ми знаємо, що значить видавати такий журнал без постійної фінансової допомоги. Але журнал був одним з дуже потрібних проєктів. Микола Досінчук-Чорний був людиною великої енергії. Він любив бандуру, на якій сам не грав, але глибоко розумів значення цього інструменту для української людини, для народу. З цим козацьким інструментом так пов'язана історія українського народу, як, мабуть, мало з якими народами пов'язані у такий спосіб інструменти, які вони називають національними.

Розуміючи цю істину, він засновує у Нью-Йорку Школу кобзарського мистецтва і стає її директором. Згодом при школі утворився ансамбль бандуристів "Гомін степів".

Миколу Досінчука-Чорного я знав від 1966 року. При кожній нагоді мого

виступу чи перебування в Нью-Йорку протягом 30 років ми зустрічалися. Часто листувалися. Під час зустрічей обмінювалися думками про справи, які нас цікавили. Прочитавши у минулорічному числі "Бандури" про те, що мій учитель бандури, визначний кобзар Григорій Назаренко відійшов у вічність, я відразу написав Миколі Чорному, не знаючи, що він важко хворий, певні дані про Григорія Назаренка, бо хотів написати про добру людину і великого кобзаря. Відповіді не було. Аж тепер, у 68 числі журналу "Бандура" поміщено повідомлення, яке я з великим смутком і жалем прочитав, що мій приятель Микола Досінчук-Чорний відійшов у вічність 3 липня 1999 року в Нью-Йорку.

Праця, яку він виконував за свого життя, заслуговує монографії. Я тільки згадаю про головніше: Довголітнє видавання журналу "Бандура"; заснування в Нью-Йорку Школи кобзарського мистецтва; практична допомога у заснуванні гуртків чи ансамблів бандуристів там, де перед тим їх не було. Наприклад, він доставив понад 250 бандур до Бразилії та Аргентини, чим фактично уможливив заснування на тому континенті капел бандуристів. З відновленням самостійності України він кілька разів їздив на батьківщину та зустрічався з бандуристами, гуртками, капелами, майстрами бандур, викладачами бандури в музичних школах і т. п. Його цікавило все, що мало відношення до бандури. За це його поважали і щиро вітали. Він усім старався допомогти по-

радами, добрим словом, конкретною допомогою. В останньому листі до мене минулого року просив допомоги для Львівської капелі сліпих "Карпати", на що я передав свою лепту.

Микола Досінчук-Чорний уважав, що бандура є символом України, що після Тризуба - це другий державний символ. Своєю винагородою вважав добре виконану працю, яка давала йому велике вдоволення. Результати цієї праці очевидні вже тепер. Завдяки йому не один юнак "через ту бандуру бандуристом став..."

Він був також ініціатором і душею великого з'їзду бандуристів у Нью-Йорку в грудні 1984 року. Відбулися два великі концерти у Нью-Йорку 29 грудня у міській залі та 30 грудня у Філядельфії. Понад 140 бандуристів виконували твори українських композиторів.

До участі в цьому грандіозному спектаклі Микола Досінчук-Чорний запросив також і мене. Дуже багато приємних споминів пов'язують мене з цією доброю людиною, великим патріотом, організатором, який так багато зробив, щоб бандура звучала по різних континентах.

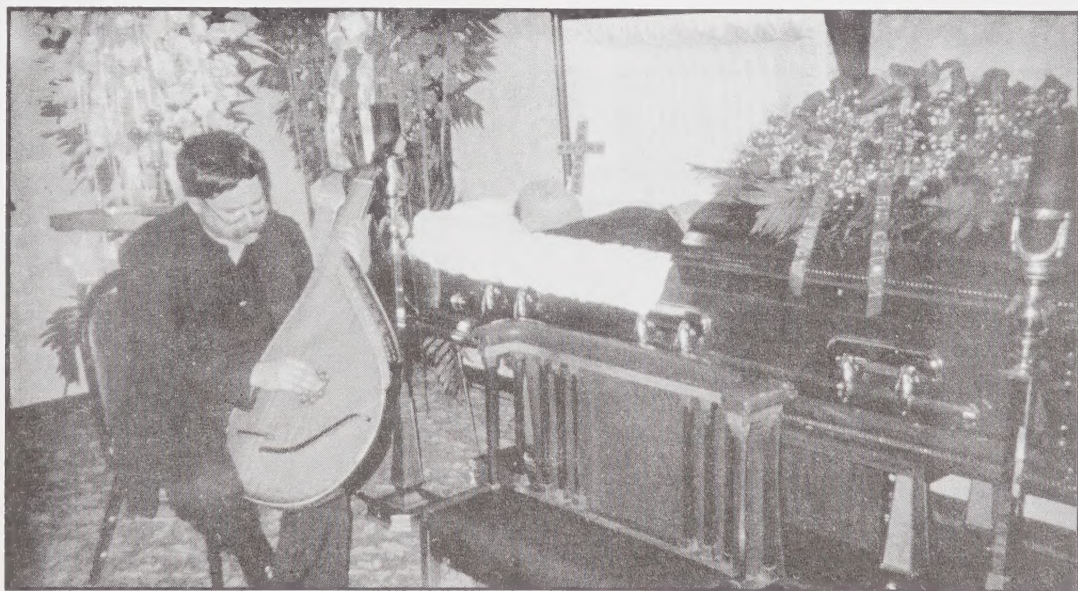
Треба вірити, що не тільки бандуристи, але й українське суспільство належно оцінить цю велику подвижницьку працю Миколи Досінчука-Чорного. Висловлюю його родині і найближчим мої найщиріші співчуття. Усе, що мав, він віддав для однієї ідеї. ❖

IN MEMORY OF MR. DOSINCHUK-CZORNY

Volodymyr Lutsiv, well known singer and bandurist from London, England, describes the work of Mykola Dosinchuk-Czorny over the last 40 years. Mr. Lutsiv met him in 1966. During this time, Mykola Dosinchuk-Czorny founded the New York School of Bandura, edited the magazine "Bandura" and supplied financial and moral support to bandurists in Ukraine. He regarded the bandura as the national symbol of Ukraine, second only after the trident. Many bandura ensembles were formed through his efforts in South America.

In 1984 he initiated a major convention of bandurists in New York and Philadelphia. Two festive concerts were held at that time. Volodymyr Lutsiv was invited to participate. All together, 140 bandurists were present at this convocation.

The work of Mykola Dosinchuk-Czorny must be highly regarded not only by the Ukrainian bandurists, but also by the Ukrainian society worldwide. Mr. Lutsiv offers his condolences to the family. Mykola Czorny-Dosinchuk gave everything he had for this one single idea - the promotion of Ukrainian bandura. ❖

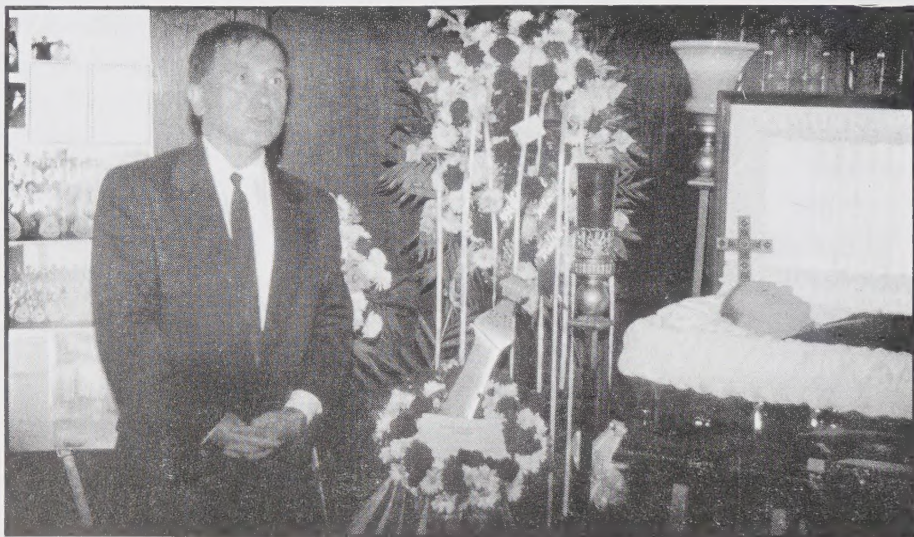
*Юліян Китастий - остання пісня для Миколи Чорного під час похорону у Peter Yarema Funeral Home, Нью Йорк, 6 червня 1999 року,
Julian Kytasty plays a song of farewell to Mr. Czorny - July 6, 1999*

*Myroslav Shmigel,
President of
United Ukrainian
Committee of NY
speaks at the
memorial service*

*Під час панахиди промовляє пан Мирослав Шмігель -
голова Об'єднаних комітетів Нью-Йорку*

*Dr. Askold
Lozynsky,
President of
the World
Congress of
Ukrainians
and the
Ukrainian
Congress
Committee of
America*

*Промовляє Д-р Аскольд Лозинський - Президент СКУ
таУККА*

*Дружина Стефанія Чорна - Досінчук на свіжій могилі чоловіка
Mrs. Stefania Czorna-Dosinchuk lays flowers on the fresh grave of her husband*

В ЖАЛОБІ ПО БЛ. ПАМ'ЯТІ МИКОЛИ ЧОРНОГО-ДОСІНЧУКА

(Це один з багатьох співчутливих листів до нашої родини, одержаних після смерти мого найдорожчого чоловіка... Стефанія Чорна-Досінчук)

Шановна пані Стефаніє!

Прошу прийняти мої найщиріші співчуття з приводу смерти Вашого чоловіка, хоча поспівчувати можна і мені. В особі незабутнього Миколи Чорного-Досінчука я втратила також вірного друга і наставника. Його листи підтримували мене в важкі хвилини і додавали наснаги у житті.

Я чекала на них з неприхованою радістю, переписувала їх, а оригінали складала у скриньку, мов скарб, і часто перечитувала. Хоча їх уже більше не буде, але я вдячна долі за те, що вони були. Пан Микола осяяв моє молоде життя своєю добротою і людяністю, він прищепив мені вічну любов до пісні і до бандури. Такими як він, пишається українська земля.

Усі листи і його журнали "Бандура" буду зберігати завжди у своїй бібліотеці. Отримавши Вашого сумного листа, пані Стефаніє, я відразу втратила відчуття часу, не мала сили грати на бандурі. Та мусіла взяти себе в руки, бо повинна бути гідною його науки і любови до золотострунної бандури і рідної пісні, що "дух і тіло рве до бою".

Похвалюся, що тепер багато концертую. Я певна, що пан Микола був би дуже радий моїм успіхам. Дуже шкода, що не мала змоги віддячити Панові Миколі за його батьківські поради і наснагу до бандурного мистецтва, тому присвячую йому ще не зовсім вивершений, але щирий вірш:

Ви світ мені відкрили пречудовий,
Де слово й музика в одно злилися
Із солов'їним передзвоном мови,
Із шепотом достиглого колосся.
І я відчула - це моє довіку,
Допоки сили і наснаги стане -
Не залишу, плекатиму, як квітку,
Трудитись буду вперто й ненастанно.
Життя примхливе - досі не вгадати,
Були і труднощі і хвилювання,
Та варто було лиш про Вас згадати,
І я на сцену йшла вже без вагання.

Шлях обраний, і він - єдиний,
Йти іншими тепер уже не зможу,
І я співатиму для України,
А може її славу ще й примножу.

Вічна пам'ять про пана Миколу Чорного залишиться і в моєму серці. Нехай земля Йому буде пухом, а ангели в небі зустрічають Його душу під срібний дзвін бандур.

Бандуристка Галина Коваль,
м. Червоноград, Україна

бандуристи
Юліан, Ала і
Надія та
хор біля
могили бл.
п. Миколи
Чорного-
Досінчука
в Бавнд-
Брук, Нью
Джерсі,
США

Bandurists playing at the gravesite of Nick Czorny-Dosinчук

*Патріарх Філарет і Микола Чорний Досінчук переживають долю України і ту велику несправедливість через кривду москалів і москвофілів в Україні.
Patriarch Filaret of the Ukrainian Orthodox Church-Kyiv Patriarchy and Nick Czorny-Dosinchuk*

UKRAINIAN CATHOLIC
DIOCESE OF STAMFORD

14 Peveril Road
Stamford, Connecticut 06902-3018
TEL: (203) 324-7598 FAX: (203) 967-8648

18-го липня 1999 р

Високоповажана і Дорога Пані Чорна!

Почув я, після повороту з Австралії, сумну вістку, що відійшов у вічність Ваш дорогий друг, бл. п. Микола Досінчук-Чорний. Вічна Йому Пам'ять!

Прошу прийняти наше найсердечніше співчуття, Пані Добродійко, бо Ви попрацалися зі своїм довголітнім товаришем життя, з яким прожили в гаразді довгі щасливі літа, з яким ділилися добрим та гіршим, та з яким виховали дітей, якими можете тільки гордитись!

Благословив Господь бл. пана Миколу повним, активним життям, та неабияким талантом. Велике признання цьому культурному діячеві за його любов свого народу, участь у визвольній боротьбі за незалежність України, активну громадську діяльність, та довголітню, невтомну працю на ниві кобзарського мистецтва.

Тепер, покликав Господь Вашого дорогого Мужа до Свого Царства небесного на заслужений відпочинок, де нема більше ні смутку ні болю, тільки життя вічне.

Молюсь, щоб Пречиста Діва Марія пригорнула Вашу родину Своїм материнським омофором та облегла біль страти, та щоб всі чудові спомини про бл. п. Миколу заповнили погану порожнечу, що лишила його смерть.

З сердечним співчуттям,

Василь, Єпископ Стемфордський

MYKOLA DOSINCHUK-CZORNY - TIRELESS PROMOTER OF BANDURA

We are deeply saddened to announce the passing on July 3, 1999, in New York City of the renowned bandura promoter Mykola (Nick) Dosinchuk-Czorny. The son of a Ukrainian Orthodox priest, Mykola Do-sinchuk-Czorny was born on April 20, 1918, in the village of Kurash, Sarny Coun-ty in the marshy region of northern Ukraine commonly known as Volynske-Polissia.

In the late 1930s, Mr. Dosinchuk-Czorny left the Orthodox seminary in Kremenets and relocated to Lviv to join the Ukrainian national political revival under way there. Like many of his peers, Mr. Dosinchuk-Czorny saw an opportunity in the tremendous political instability and uncertainty of the time and worked zealously toward the rebirth of a Ukrainian national state. Forced to flee western Ukraine at the close of World War II, Mr. Do-sinchuk-Czorny arrived in the United States in 1949.

Mr. Dosinchuk-Czorny devoted his entire life in the United States to Ukraine and its subtle voice - its unique national instrument, the bandura. He recognized the bandura as something uniquely Ukrainian, something no other nation or ethnic group possessed. For Mr. Dosinchuk-Czorny, the bandura was a veritable ambassador of his country's separate identity at a time when the world could not hear Ukraine's voice, but people would know that it was still alive and yearning to be free.

Though he never played the bandura, he established the New York School of

Bandura in 1973 to provide a permanent learning center of bandura music for countless young Ukrainian Americans. He also founded and served as the editor-in-chief of the world's first and only bilingual periodical dedicated to the instrument, "Bandura Magazine."

In the late 1980s Mr. Dosinchuk-Czorny traveled to Ukrainian communities across South America, delivering almost 300 donated banduras to young bandurists there. Though his countless articles and in-

*Mykola Czorny in front of the Pecherska Lavra,
Kyiv*

terviews, he helped bandurists around the world recognize that they were part of a greater community and a greater cause. In recent years, following the restoration of Ukraine's independence, Mr. Dosinchuk-Czorny traveled every summer to his homeland to seek out young talented bandurists, providing them material assistance and

help in promoting their work.

Mr. Dosin-chuk-Czorny is survived by his wife of 46 years, Stefania; daughters, Irene Andreadis and Lydia Matiaszek; stepsons, Ostap and Oleh Wengerchuk. grand-daughter Andrea Wengerchuk, and family in Canada, the United States and Ukraine.

A memorial panakhyda was held on July 6 at the Peter Jarema Funeral Home in New York City. The funeral was held on July 7 at St. George Ukrainian Catholic Church, in New York followed by burial at St. Andrew Ukrainian Orthodox Church Cemetery in South Bound Brook, N. J.

In lieu of flowers, donations may be made to Bandura Magazine, 84-82 164th Street, Jamaica, N.Y. 11432.

Пан **МИКОЛА ДОСІНЧУК-ЧОРНИЙ** відійшов від нас, але пророблений ним шлях буде продовжуватися. Щиро вдячні за зворушливі листи-співчуття, які вже надійшли до редакції, як також за пожертви і заохочення для продовження журналу.

**ВЕЛИКА ПОДЯКА СЛІДУЮЧИМ
ЖЕРТВОДАВЦЯМ:**

**СПИСОК ЖЕРТВОДАВЦІВ, ЯКІ
СКЛАЛИ СВОЇ ДАТКИ НА
ПРЕСОВИЙ ФОНД В ПАМ'ЯТЬ
ВЕЛИКОГО ПРОПАГАНДИСТА
БАНДУРИ - М. ДОСІНЧУКА-
ЧОРНОГО**

- \$500 - П. і Л. Матіяшек, Л. і В. Лисняк,
Н. & S. Parmelee
- \$250 - М. і Х. Чучман та Turner Construction, Co & R.
E. Fee
- \$200 - Turner International Industries, Inc., М. та І. Андреадіс, С. Досінчук-Чорна
- \$150 - О. і О. Венгерчук,
- \$100 - Б. Волянська, Ансамбль "Промінь", Executive Women Int'l.
Е. і І. Калужні, М. Menong,
І. & М. Johnson, І. та Н. Куйдич,
Т. і Л. Крупа і родина, І. Німий,
В. і Л. Саленко
- \$75 - М. Старостяк,
- \$50 - І. та А. Андреадіс, Р. і І. Бадяк, В. і Л. Безсонів, О. Гаєцька, Н. та В. Грицин, М. Душник, Ю. та Л. Капала, К. і К. Конрад, В. Кузьмич, А. Куцевич, М. і І. Лабунька,
Л. Майстренко, Д. і Є. Сороханюк,
Р. і К. Стефанюк, В. і М. Стойко,
Turner Construction, Co.
П. Тимус, О. Чмола, І. Чума,

- М. і Н. Шмігель, М. і Д. Івасишин,
Б. Титла, М. Коломиєць
- \$30 - П. Данчук, І. Жовнір, О. Коцур,
М. Лозинська, М. Луцик, С. Салдан
- \$25 - О. Баранська, Ю. і Л. Геймур,
Р. і В. Гординський, Б. і О. Гуглевич,
М. Герус, А. і Л. Закревські,
О. і М. Кебало, Е. і В. Левенець,
О. Лобачевська, Р. А. Latoгаса,
П. і О. Матула, О. Дияк. Ю. і З. Ма-
лаховський, О. і В. Миськів,
С. і Є. Новаківські, Д. і О. Ткачук,
О. Лубська-Хімчак, О. & W. Fisher
- \$20 - С. Мартеняк та О. Савчук

**ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА СВІЖУ МОГИЛУ
В ПАМ'ЯТЬ бл. п. МИКОЛИ ЧОРНОГО
на Пресфонд "Національної Трибуни"
склали:**

- \$50 - Відділ ОЖ ОЧСУ в Нью Йорку,
\$30 - Марія Лавро,
\$20 - Павліна Данчук., Марія Решіт-
ник, Людмила Костик,
\$15 - Галина Полтава, Марія і Юрій Ма-
чула

**ПОЖЕРТВИ НА
НЕЗРЯЧИХ
БАНДУРИСТІВ в
УКРАЇНІ**

- \$100 - Стефанія Досінчук-Чорна,
Д. та О. Нагірні,
О. та М. Нагірні,
Є. та І. Калужні,
С. і Н. Непрель, В. та
А. Стахів, І. та Б. Чуми з родиною
- \$50 - Остап Венгерчук, Т. Гнатишин,
Д. Магаль, С. та З. Гуцуляк,
Д. Купчак,
- \$40 - Я. та Г. Оберишин
- \$30 - В. та Я. Біланюк,
- \$25 - Р. та В. Гординські, І. Мороз.
О. Труш

Микола Литвин
Кобзар, письменник, журналіст,
лауреат літературно-мистецької премії
ім. Івана Нечуя-Левицького та літературної
премії ім. Олени Пчілки

АПОСТОЛ БАНДУРИ

Осиротіло українське кобзарство, бо відійшов у вічність чи не найчільніший його прихильник і пропагандист. І не просто відійшов, а впав козаком на полі бою за утвердження української національної і державної ідеї у вільному світі. А поле бою його було велетенське - від Північної та Південної Америки, від Західної Європи до найглухішого, найвіддаленішого закутка України. Він твердо був переконаний і переконував у цьому усіх, що герб України - це не лише тризуб, а й кобза-бандура. І йшов - летів - їхав, не-зважаючи на вік, хвороби, втому, хронічне безгрошів'я туди, де дзвеніли весняними струмочками бандурні струни, щоб допомогти їм дзвеніти ще голосніше, ще чарівніше.

Йшов - летів - їхав і туди, де ці струни ніколи не дзвеніли й невтомно орав український переліг, засівав його кобзарським насінням. І воно буйно сходило у Сполучених Штатах, Аргентині, Бразилії, Парагваї. Українці Південної Америки називали його Апостолом Бандури. І мали рацію, бо він і справді був апостолом цього незвичайного музичного інструмента. А незвичайного тому, що не дозволив українському народові розчинитись навіки в чужому морі.

Це Микола Досінчук-Чорний згуртував довкола заснованого і видаваного ним журналу "Бандура" тисячі і тисячі свідомих українців. А ще тисяч і й тисячі земляків наших, розпорошених не з власної волі по всіх земних широтах, читаючи "Бандуру" ставали свідомими українцями, починали щиросердно горнутися до рідного слова,

кобзарсько-козацької пісні та думи.

Його Школа кобзарського мистецтва ім. Костя Місевича в Нью-Йорку виховала добірне гроно не лише українських кобзарів, а й українських правників, інженерів, економістів. Бо здобувши вищу освіту, випускники школи і на мить не забували землю своїх батьків, дідів і прадідів, і тількино Україна стала вільною, запропонували їй свої послуги.

Востаннє Миколу Досінчука-Чорного пошанувала Україна в Києві, в Національному музеї Тараса Шевченка. На жаль, скромне було це пошанування. Не прийшли привітати ювіляра з вісімдесятиріччям керівники держави, не відзначили його видатні заслуги перед українським народом державною премією чи званням. Та ювіляр не переймався цим. Його мудрі очі світилися, як завше, любов'ю до кобзарського мистецтва. "Відгулявши" своє вісімдесятиріччя, він не збирався складати руки, розробляв усе нові й нові маршрути поїздок до кобзарських самодіяльних осередків та незаслужено забутих кобзарів, мріяв перенести "Бандуру" на матірню землю, підшукував в Україні гідну собі заміну.

Йому болів розкол у кобзарстві, штучний поділ його на так званих кобзарів автентичних і кобзарів з вищою музичною освітою. Через "Бандуру" він все робив для того, щоб вони об'єдналися.

Земля Тобі пухом, Кобзарський Батьку, Апостоле Бандури!

Це остання стаття М. Чорного-Досінчука, яку ми отримали ще за життя автора. З відходом у вічність бл. п. М. Чорного-Досінчука українське бандурне мистецтва втратило свого поборника, а газета "Гомін України" - довголітнього дописувача до "Літератури і Мистецтва". Вічна йому пам'ять!

В-во "Гомін України", Канада

ОЛЕГ ШУМИЛОВИЧ - БАНДУРИСТ З ЯВОРОВА

У ті роки, коли я був учнем торговельної школи в Яворові, Олег був набагато молодшим від мене. Я, властиво, товаришував з його братом Тарасом, з яким перейшов цілу еміграцію.

Олег народився й виріс у Яворові в багатодітній сім'ї Шумиловичів, їх було 12 дітей. Його життєва дорога була надзвичайно складною. Батьки не могли дати своїм дітям відповідної освіти, але вони передали їм найцінніше - чесність, порядність, доброту, а головне - любов до рідної землі, до України.

Батько брав участь у громадському і духовному житті міста.

Олег належав до греко-католицької церкви та патріотичних організацій "Луг", "Сокіл", "Тризуб" та "Просвіта".

Удома, де на почесному місці крім образів висіли портрети Т. Шевченка та І. Франка, часто лунала народна пісня. Так формувався характер Олега.

Вояком УПА Олег став у 1944 році. В Огреському, що поблизу Сянока, був зв'язковим сотенного "Кармелюка" в курені Нечая. Мав псевдонім "Зелений". Він, будучи чи не наймолодшим у курені, боровся, щоб носити тризуб, співати "Ще не вмерла Україна", говорити рідною мовою, читати заборонену літературу. Боровся за незалежну Україну, без опіки "старшого брата", боровся, щоб над просторами України майорів синьо-жовтий прапор.

Працював учителем у різних місцях, навіть у Львові. А коли кагебісти ближче почали цікавитися Шумиловичем, друзі повідомили адресу, яка вирішила далі життя Олега.

Відтак він виїхав до Чорткова до Атанаса Карабіневича, який у той час був директором будинку культури і був добре знайомий з його братом Тарасом. Він прийняв на роботу Олега, який спочатку був мистецьким керівником, а пізніше керівником капелі бандуристів "Мрія".

У Чорткові Олег працював 30 років. В основі репертуару капелі були Шевченківські пісні, невмирущий "Заповіт", "Реве та стогне", "Ой, три шляхи широкі", та різні народні пісні.

Неприємностей в Олега не бракувало. Складною була життєва стежина Олега, зате Бог завжди опікувався ним. Щасливих життєвих радостей теж було багато, згадує він. Життя подарувало мудру, щирю супутницю - вірну дружину Стефу. В мирі, злагоді прожили життя, поділяючи порівно його біду і радощі, виховали чудових дітей: сина Ігоря і доньку Наталку.

Незабутнім був виступ на козацьких могилах у Берестечку. Три пісні виконував наш кобзар "на біс". Присутні кричали: "Слава кобзареві!" Тоді з усієї України з'їхались, ніхто не залишився байдужим.

Далі, оповідає Олег, що ніколи не забуде зустрічей, коли в 1959 році, як будучи артистом Львівської філармонії, виступав з ансамблем у Кемеровській області в Росії. Теплішою зустрічі в житті не пригадає. А коли увечері зайшов до готелю працівник філармонії і попросив дати ще один концерт на ранок, був приємно здивований, що в далекому Сибірі люблять, не забули українську пісню.

Чи не найбільшим щастям, здобутком, вважає Олег Шумилович виступ

PLEASE SUBSCRIBE TO "BANDURA" AND TELL
YOUR FRIENDS TO INSURE FUTURE ISSUES!

самодіяльної капели бандуристів у Каневі. Знімки з події Олег вислав своєму братові Тарасові, який проживає в Нью-Йорку.

Нині Олег Шумилович вже на пенсії, але бандура завжди поруч. Мелодійні звуки заповнюють його духовний світ.

Кожного року приїжджає Олег до рідного Яворова, щоб вклонитись могилам своїх батьків, відвідати друзів, знайомих. Зберуться разом, візьме Олег у руки бандуру і довго не змовкає щира, задушевна пісня.

І радіє серце Олега, як бачить, що місто його юности розквітає.

Мистецтво притаманне родині Шумиловичів. Його рідний брат Тарас - відомий митець-графік, який дуже часто бере

*Олег Шумилович з дружиною Стефанією
Oleh Shumylovych and his wife Stefania*

участь у самостійних виставках в Америці і постійно одержує нагороди. Дружина Тараса є письменницею, а дві дочки - бандуристки учителя Романа Левицького. ✪

OLEH SHUMYLOVYCH - BANDURIST FROM YAVORIV

*This article was the last written by
Mykola Czorny Dosinchuk.*

Oleh Sumylovych was much younger than me and came from a family of 12 children. Although Oleh's parents were unable to finance his higher education, they gave him all the best human values: honesty, decency, and most of all love for his country, Ukraine.

Oleh's father was very active in community life. Oleh followed in his father's footsteps and joined many Ukrainian organizations.

In 1944 Oleh became a freedom fighter in the ranks of UPA (Ukrainian Insurgent Army) and was the youngest soldier in his detail, that was fighting against the Russian occupation of Ukraine. Later Oleh worked as a teacher. He had to move to Chortkiv when the KGB started inquiring into his past. In Chortkiv, he worked

in the department of culture and became the director of bandura ensemble "Mriya".

Life was not easy but Oleh married a wonderful wife Stefa with whom he had two children Ihor and Natalka. From his bandura performances he remembers singing three songs for an encore at the kozak burial mounds in Berestechko. Likewise he could never forget the performances with his ensemble in the province of Kemerovo in Siberia, where exiled Ukrainians still live and remember Ukrainian songs.

The performance of the Mriya ensemble at Shevchenko's grave in Kaniv was a real highlight for Oleh and the girl-bandurists.

Music and the arts were always part of the Shumylovych clan. Oleh's brother Taras is a well known graphic artists in the USA and his daughters studied bandura with Roman Lewycky.

**ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ, ЧИТАЙТЕ, РОЗПОВСЮДЖУЙТЕ ЖУРНАЛ
"БАНДУРА"!**

**"БАНДУРА" - ЦЕ ЄДИНИЙ МУЗИЧНИЙ ЖУРНАЛ НА ЗАХОДІ!
ТІЛЬКИ ВІД ВАС ЗАЛЕЖИТЬ ІСНУВАННЯ ЖУРНАЛУ "БАНДУРА" !**

ПАРХОМЕНКО БУВ ХОРОШИЙ КОБЗАР

Серед плеяди талановитих синів Чергнівщини одне з найпочесніших місць займає кобзар Терентій Макарович Пархоменко. Родом він із села Волосківці Менського району. Деякий час жив і в с. Борківці. На основі уточнених даних народився у 1872-му, а помер 1911 року, не проживши й сорока літ.

На десятому році життя, втративши від хвороби зір, Терешко самотужки вчився грати на кобзі та лірі. Батько, сільський тесля, прагне якимось влаштувати його життя. Знайшли кобзаря-учителя А. М. Гойденка в Синявці. Потім Пархоменко вчився ще у полтавського кобзаря М. Кравченка. Років зо п'ять ходив по Україні разом з Гойденком. На початку свого жебрацького життя грав на лірі.

Швидко набув популярності і ще молодим став кобзарським учителем-панотцем. У Пархоменка вчилися Петро Ткаченко з Синявки, Оврам Гребінь з Березни, дочка Євдокія та інші.

Поводирем Пархоменка спочатку був підсліпуватий хлопець з Березни Василь Потапенко. Він був письменним, і це допомагало кобзареві при знайомстві з друкowanими текстами пісень. У майстерному виконанні Пархоменка вони втрачали свою книжність. Згодом поводири кобзаря були його дочка Євдокія і Оврам Гребінь. Пройшовши науку в Пархоменка, всі його поводири стали хорошими музикантами.

Жив кобзар у тяжких матеріальних умовах. Дружина його теж осліпла. Нелегко було прогодувати п'ятьох дітей.

До репертуару Терентія Пархоменка належать думи "Про трьох братів Азовських", "Про вдову і трьох синів", "Смерть Богдана Хмельницького", "Федір Безрідний". "Про козака Голоту" та інші, 28 релігійних псалмів, всього близько 60 різних творів.

"Думу про втечу трьох братів з Азова" записав від кобзаря фольклорист А. Приходько, вона була надрукована у книзі М. Сперанського "Южно-русская песня и современные её носи-

тели" в 1904 році. Ця дума повна трагізму і боротьби різних людських характерів.

Збірки дум і народних пісень та твори Т. Шевченка, що друкувалися, мали вплив на репертуар Пархоменка. Сам за походженням з козаків, він був немов зв'язуючою ланкою традицій козацьких кобзарів із сучасними йому суспільними і мистецькими явищами.

У 1902 році, коли він співав на базарі в Києві, його запримітив композитор М. Лисенко і запросив до себе на кілька тижнів. Тут кобзар збагатив свій репертуар, удосконалив виконавську майстерність. Зокрема, навчився співати пісень про Залізняка та Морозенка. Люди з захопленням слухали ці пісні, а також про Байду, Саву Чалого, Кармалюка, та ін.

Ні про кого з кобзарів не було надруковано стільки наукових досліджень, як про Пархоменка. Про нього писали Д. Ревуцький у книзі "Українські думи та пісні історичні", Г. Хоткевич у статтях "Терешко Пархоменко. Спомини." та "Дещо про бандуристів і лірників". Ним цікавилися Іван Франко, Борис Грінченко. Леся Українка у листі з Ялти до сестри Ольги в 1908 році просила дістати їй книгу М. Сперанського про Т. М. Пархоменка. У Львівському виданні книги М. Возняка "Історія української літератури" є згадка про нього і вміщена фотографія кобзаря.

Відомий літератор і дослідник мистецтва Гнат Хоткевич писав: "Пархоменко був хороший кобзар і успіху свого заслуговував. Він удостоївся чести, якої не мав, та напевно, і мати не буде ніхто з кобзарів", а професор Сперанський називав його художником-музикантом, поетом-душею, надзвичайним явищем.

Т. М. Пархоменко виступав у Чернігові, Полтаві, Катеринославі, Глухові, Харкові, Ніжині, Львові, Дрогобичі, Варшаві, Кременчугу, Могилеві-Подільському, Вінниці і, за свідченням Ф. Лаврова, в Петербурзі. Українська

Кобзар Терентій Пархоменко
(1872-1911)

Kobzar Terentiy Parkhomenko

мистецькознавська інтелігенція запрошувала його на археологічні з'їзди. Особливе значення в житті кобзаря відіграв XII з'їзд у Харкові у 1902 році. Тут він мав великий успіх, зокрема, за пісню про Морозенка у його варіанті:

Ой, Морозе, Морозенку,
Ти славний козаچه.
За тобою, Морозенку,
Вся Україна плаче.

Морозенко з козаками загинув у нерівній бою з татарами.

Вони ж його не вбивали,
Живим серце виривали.
Поставили на могилу,
Ой, дивися, Морозенку,
На свою Україну.

Г. Хоткевич писав про виступ Пархоменка: "І як двинув! Бандура величезна! Спосіб виконання зовсім інакший від харківського... Високий, чистий тенор, тверда впевненість у собі, і в кінці кінців, пісня, зовсім не відома харків'янам - "Про Морозенка", - все це справило велике враження на наших кобзарів і Терентій Пархоменко був признаним одним із кращих із кобзарів того з'їзду."

З того часу "Пісня про Морозенка" стала "пробним каменем" для всіх бандуристів. Цікавим повідомленням Пархоменка на з'їзді було те, що в Сосниць-

кому повіті він знав 6 бандуристів і 21 лірника.

Популярність Пархоменка зростала. Цьому сприяла, крім майстерного виконання і хорошого голосу, його артистичність, високий зріст, худе оригінальне обличчя, акуратність. Його сучасники-земляки згадували, що він був вище середнього зросту, русявий, обличчя зі слідами віспи. Одягнутий в українську чумарку, широкі штани, заправлені в чоботи, вишиту сорочку, сиву шапку.

Влітку 1907 року кобзар виступав у Менському ремісничому училищі на знак подяки. Тут найздібніший учень Олександр Корнієвський зробив бандури йому і М. В. Лисенкові.

У жовтні 1908 року Пархоменко організував концерт п'яти кобзарів у Києві. Про цей концерт і зокрема Пархоменка писала Олена Пчілка: "Та й провідником сього концерту був один із самих же кобзарів Терешко Пархоменко... Концерт був цікавий"...

Талановитого кобзаря переслідувала поліція. Так сталося, що в 1910 році в Умані, де він заспівав революційну пісню про волю, його дуже побили. З великими труднощами повернувшись додому, він тяжко захворів і помер. З почесними поховали його односельці при битому шляху коло школи. Сільський хор виконував Шевченків "Заповіт", "Реве та стогне Дніпр широкий" і "Зайшов місяць". Разом з труною несли його завітчану кобзу. На могилі тепер стоїтьobelisk з її зображенням.

Після смерті кобзаря Пархоменка в 1911 році у "Вестнике Харьковского историко-филологического общества" вчений М. Ф. Сумцов виступив з некрологом і оцінкою його кобзарської діяльності.

У листопаді 1972 року, у день сторіччя від народження Т. М. Пархоменка, згідно з рішенням ЮНЕСКО, у Волосківцях відбулося урочисте вшанування пам'яті кобзаря. Були присутні його дочка Г. Т. Гайдай, невістка С. В. Пархоменко та інші родичі.

Значний внесок зробив видатний кобзар Терентій Пархоменко у розвиток народного мистецтва України. На нашій Чернігівській землі він виріс і творив. Ми гордимся цим. ❖

З ІСТОРІЇ

Д. Калібаба, краєзнавець
м. Мена, Чернігівської обл.

БАНДУРИСТКА ЄВДОКІЯ ПАРХОМЕНКО

Ішов час... Відбувались революційні перетворення в Україні і на Чернігівщині. Закінчувався період старцovanja kobzariv та lirnikiv. У 20-ті і на початку 30-х років котиться хвиля українського відродження, розквіту художньої самодіяльності. Появились жінки-бандуристки. Серед них - Євдокія Терентіївна Пархоменко - дочка відомого kobzara.

Народилась вона на Менщині, у Волосківцях, у 1896 році. З дитинства була поводителем у батька, з яким ходила по Чернігівщині, побувала в 1902 році в Києві, де і познайомилась з композитором М. Лисенком.

Пізніше Євдокія розповідала фольклористові М. Мишастому: "Грав мій батько на одному з базарів. У гурті, що тісно оточував нас, я помітила пана, який дуже уважно прослухав усі батькові пісні. Потім і каже нам: "Земляче, ходімо до нас обідати." - "Добренько", відповів батько. І ми пішли до нього."

З дитинства Явдошка училась співати і грати на батьковій kobzi. Після смерті батька kobzu взяли до музею. Дівчина переживала, аж поки волосківський kobzar Єфрем Донець не подарував їй невелику kobzu.

На її руках були всі хатні і господарські турботи, догляд за братами і сестрами. Ходила вона зі сліпою матір'ю по селах, жили з того, що хтось дасть.

Після громадянської війни у селі створювалися різні самодіяльні гурт-

ки. Явдоха брала участь у музичному, співочому і драматичному, ставили українські п'єси, їздили по селах.

Я пам'ятаю її приїзд в Ушню на початку 30-х років. "Дуня Пархоменко співатиме!" - пішло по селу, і великий клуб наповнився людьми. Матері приходили з дітьми. Запам'яталась пісня про Морозенка і що за ним плаче вся Україна.

*"Не так Україна,
Як та рідна мати.
Заплакала Морозиха
Та сидячи біля хати."*

Жінки плакали, і нам було не по собі від ридання бандури і проникливого співу бандуристки.

В репертуарі Є. Т. Пархоменко були батькові думи, і раніше забронені революційні пісні, і про колективізацію, і гумористично-сатиричні пісні та ін.

З 1933 по 1941 рік вона співала в капелі полтавських бандуристів під керівництвом Корецького, а потім в ансамблі бандуристів Лаврентія Чики, уроженця Городища.

Після війни знову заграла її бандура, яка була зроблена видатним майстром О. Корнієвським з відповідно гравірованим струнотримачем. Згодом на цій бандурі грав самодіяльний kobzar Микола Мороз зі Степанівки, а потім вона була передана до Київського музею.

Останні роки Євдокія жила в Залогівці, Семенівської сільради в скрутних умовах. Чоловік її, П. С. Саук, загинув на війні. У 1957 році її зборола тяжка хвороба. Померла бандуристка в 1961 році і похована у Волосківцях біля батькової могили. ■

KOBZAR TEREHTIJ PARKHOMENKO and HIS DAUGHTER YEVDOKIA

The article on pp. 12-14 by D. Kalibaba relates the story of Terentiy Parkhomenko and his daughter Eudokia.

Terentiy Parkhomenko was born in 1872 and died in 1911 at the age of 39. He lost his sight at the age of 10 and his father found him a kobzar-teacher Hoidenko. Later he also studied with Kravchenko in Poltava. In the beginning of his life as a street musician he performed on the lira, or hurdy-gurdy, but later he performed on the bandura and became very popular as a kobzar and teacher. Among his students are Petro Tkachenko, Ovrarn Hrebin, and his daughter Eudokia. Life was very difficult for Parkhomenko, his wife, who was also blind, and their five children.

Parkhomenko's repertoire consisted of some 60 compositions which included 28 religious songs. Many ethno-musicologists recorded his melodies and numerous writers interviewed him.

Mykola Lysenko, the great Ukrainian composer invited Parkhomenko to be his guest for a few weeks. There Parkhomenko enriched his repertoire with some folk songs set to the words of Taras Shevchenko which made a tremendous impression on him.

Many ethnomusicological articles appeared about Parkhomenko and he was invited to perform in St. Petersburg. A memorable event in his life was the archeological convention in Kharkiv, where Hnat Khotkevych had the opportunity to hear him. Parkhomenko was the most accomplished kobzar there and his song about Morozenko was widely performed by the others. His lean face, tall stature and good voice made his masterful playing the more impressive. He also had a larger, more resonant bandura.

In October of 1908 Parkhomenko organized a concert with 5 kobzars in Kyiv. This performance was described by Olena Pchilka. He was persecuted by the Russian czarist police for his revolutionary songs about freedom and was severely beaten in 1910. He never recovered and died in 1911.

A commemorative service and concert sponsored by UNESCO were held in Voloskivtsi, the village of his birth, on the 100th anniversary.

His daughter Eudokia (*see photo on page 14*) was part of the Ukrainian rebirth in the 1920s. She was born in 1896, and served as a guide for her blind father in the province of Chernihiv. She was acquainted with Mykola Lysenko. When her father died his kobza-bandura was taken to the museum which was a great loss to her until kobzar Donets made an instrument for her. She was the caretaker for her blind mother and brothers and sisters. In spite of such hardship she was able to take active part in dramatic, choral and musical events.

Her repertoire included the dumy, which her father had taught her as well as humorous and satirical songs. Her audiences enjoyed her performances immensely.

From 1933 to 1941 she performed in the Poltava bandura ensemble of Koretsky and later her bandura was featured in the ensemble of Laurentiy Chyka. This bandura was made by Korniyevsky. It was passed on to bandurist Mykola Moroz from Stepanivka and finally was donated to the Kyiv museum.

Eudokia lost her husband in World War II, became ill in 1957. In 1961 she died, and was buried next to her father in Voloskivtsi, near Chernihiv. ❖

NEW YORK BANDURA ENSEMBLE/NEW YORK SCHOOL OF BANDURA ANNUAL REPORT

This past year marked the beginning of a new era for the New York Bandura Ensemble (NYBE), as the stage was set for the next 25 years of activity- building on the strong foundation which already exists and creating a more comprehensive program that encompasses new directions as well. Although we sadly bade farewell to our tireless long-time Executive Director Nick Czorny, it is to his credit that there are new members of the Board ready to pick up the torch and continue the mission of the NYBE. We are grateful for the support from the New York State Council on the Arts (NYSCA) which allows us to continue and expand our efforts in preserving the traditional art of bandura playing.

Our program can basically be broken down in the following sections:

- Instruction and training in the traditional arts.
- Performance programs.
- Support activities of the administration, staff and board.

Instruction and Training in the Traditional Arts: Regularly Scheduled Group and Private Lessons.

In the past year there were four regularly scheduled group lessons. In New York City, at St George Ukrainian Catholic School Julian Kytasty taught a group of 12 students, intermediate and beginner level, many of whom were scholarship students, who recently immigrated to NY and are quite interested in learning bandura. In Astoria, New York City, Alla Kutsevych, former instructor of the Lviv Conservatory, was able to develop a very effective approach to working with children. Instructional materials for beginners include stylized Ukrainian folk songs with simple accompaniments that help develop basic technique. Her instructional group transformed to a junior performance ensemble called "Vyshyvanka". Last year, this group was based in Astoria, however that base will now be moved to the Ukrainian Music Institute practice rooms in New York City. There is also another Astoria

group taught on Mondays by Julian Kytasty, which includes beginners and intermediate level (children, young adult and adult) either not interested in the children's ensemble, or adult students who did not quite fit in to the make-up of the existing groups. In Yonkers, on Tuesdays, 14 beginner and intermediate students (children and young adult) are taught by Julian Kytasty. The group is affiliated with the Ukrainian American Youth Association. Emphasis is placed on traditional repertoire, right and left hand technique, folk singing.

Private Lessons

Private lessons are provided on request by Julian Kytasty, Alla Kutsevych and Michael Andrec.

Workshops/ Seminars

This past year, the NYBE sponsored four very different types of workshops in order to reach out to new clients, as well as serve the needs of our constant clientele:

In a slight twist from previous traditional Thanksgiving workshops, the NYBE held a one-day Thanksgiving Saturday Bandura Workshop for Adults, as a first try at reaching a huge potential market for our instructional programs which have hitherto focused mainly on children and teens. The mix of workshop participants included past and current NYBE students, parents with children currently enrolled, professional musicians, representatives of all major waves of Ukrainian immigration, non-Ukrainians, and people from areas with no organized Ukrainian community to provide this service.

On May 8, the NYBE sponsored a Folksinging workshop with Alexis Kochan and Julian Kytasty at St. George's School. This intensive one-day workshop drew ca. 30 participants who were multi-generational, multi-ethnic, multi-racial, and mostly first-time participants of NYBE programs. Their backgrounds included choir directors, music teachers, retirees and young La Mama actors. Separate male and

female groups learned selections of gender-appropriate repertoire in a range of styles, from pre-Christian ritual songs Ms. Kochan learned while studying with members of the Veriovka National Folk Choir in Kyiv to unique historical songs collected by Mr. Kytasty in the Kuban Region in 1989. A final session brought all the participants together to sing for each other the repertoire they had learned and join voices in a final selection of folk songs.

July 11-18, the Experimental Bandura Trio (EBT) held their third week-long summer Workshop in Hunter, NY. The EBT (Julian Kytasty, Michael Andrec, Yuri Fedynsky) worked intensively on finessing original compositions and group improvisations. As in previous years, the final weekend was devoted to recording sessions. The best of this material is now being edited and mixed for a CD. An early 2000 release is planned. There were opportunities for stimulating informal contacts with the many Ukrainian musicians who make Greene County a summer home.

Performance Programs

This year's performance program was quite diverse, and reached both NYBE traditional audiences, as well as many new audiences. Following are some of the highlights from the last year.

Last November, at the Mayana Gallery, a concert commemorating the life and work of Dr. Zynoviy Shtokalko (1920-1968) was presented by Julian Kytasty and Michael Andrec. The tribute to this Ukrainian-born NYC physician who worked in Harlem included performances of traditional music learned from his recordings and probably the best of all tributes - original new compositions directly inspired by Shtokalko's work. A side table held an exhibit of Shtokalko memorabilia from the collection of NYBE Board Member and Archivist Lev Maistrenko. The multi-generational audience included many of Zynoviy Shtokalko's contemporaries, who lingered after the performance to share their memories of an extraordinary musician and human being.

On April 24, the NYBE celebrated the

beginning of a new era through a Spring Concert (25th Anniversary), presenting a microcosm of the NYBE at the quarter-century mark. The concert featured instructional program students from all branches of the NYBE, which culminated with a joint performance. Former student-turned-instructor/performer Olya Chodoba-Fryz, exemplified how the solid foundation earned in NYBE could lead to a professional career in music, both within the Ukrainian community and otherwise. The NYBE had the pleasure of hosting Roman Hrynkiv, one of the best professional bandura performers from Ukraine, and an Instructor at the Kyiv Conservatory. Mr. Hrynkiv was in the New York area recording a new CD with legendary jazz guitarist Al Di Meola called *Winter Nights*, which was released just this October. Hrynkiv's unique improvisational style and technical adeptness created quite a sensation in the audience and further helped illustrate the multi-faceted approach to the instrument ranging from traditional kobzar repertoire to folk song to pop to classical to jazz to new music. A photo exhibit spotlighting 25 years of NYBE history was of great interest to young students who saw they were part of a long tradition, as well as to the general public.

During the traditional 7th Street Festival, May 14-16, performances by instructional groups from the Yonkers, Astoria, and St. George's Ukrainian Catholic School in New York City gave confident performances of their growing repertoire of traditional folk music, appearing together or one at a time over the three days of the festival. Instructor Alla Kutsevych also performed as a soloist. A special thrill for some of our students, was their first post-concert interview by a radio correspondent from Voice of America's Ukraine program.

Over the course of the year, the Astoria children's ensemble "Vyshyvanka" directed by instructor Alla Kutsevych performed frequently at community events, attracting participants from throughout the Metropolitan area.

On June 19, the Yonkers group, which consist of both an intermediate level and

beginner level, performed for their home crowd at the Yonkers Ukrainian Festival under the direction of NYBE Assistant Musical Director Michael Andrec.

After the conclusion of the Experimental Bandura Trio workshop in July, the EBT premiered some of their new work in NYC as part of Yara Arts Group's Nova Nomada series on July 22 in program entitled New Music and Poetry.

Musical Director Julian Kytasty continued to have success in his efforts to bring the bandura and its music to new audiences. Most notably, Mr. Kytasty and his long-time artistic collaborator Alexis Kochan, performed with their Paris to Kyiv Ensemble for the World Music Institute in a May 1 program billed as Nightsongs from a Neighboring Village: Traditional & New Jewish & Ukrainian music, sharing the bill with pioneering klezmer ensemble Brave Old World. WNYC's New Sounds program for April 28 featured performances by both groups and included an interview with Mr. Kytasty. Other noteworthy performances by Mr. Kytasty included an evening of epic song at The St. Mark's Poetry Project and a Musical Dialogue with musicians from the Buryat National Theatre (Ulan Ude, Siberia) at LaMama Galleria. Although the NYBE does not directly sponsor this part of Mr. Kytasty's activity, we derive obvious and significant benefit from the exposure and outreach involved. Indeed, a number of people who first heard Mr. Kytasty at these performances have since attended NYBE performances and workshops and have become part of our growing audience base.

Also, Instructor Alla Kutsevych was very actively performing at various community events throughout the year. In addition, Ms. Lavrentia Turkevych, who specializes in Ukrainian ritual folk songs, continued to be an integral part of our performing program as well.

Administration and Board

This past summer, the NYBE suffered a great loss in the passing of founder and long-time Executive Director Nick Czorny, who died unexpectedly after a brief illness. His dedication and enthusiasm in the pro-

motion of the art of the bandura lives on in the legacy he left behind through the many initiatives he directed both in the US and abroad, and the many bandurists who either had their beginnings at the NYBE, or became known to the world through his countless articles in Ukrainian press in North and South America, Europe, Australia. Under his editorship, the Bandura Magazine, published by the NYBE not only offered a communication bridge between bandurists-soloists, ensembles and schools from all over the world, but also provided a critical and unique source for instructional and archival materials, music and discourse. His diligent work included putting together an archive of over 12 volumes of NYBE press clippings, which has been widely distributed to educational institutions, libraries throughout the world. For his contribution to the preservation of the bandura, he received the Taras Shevchenko Award from the Ukrainian Bandurist Chorus in 1992, and was feted at concerts throughout Ukraine on the occasion of his 80th birthday last year. Mr. Czorny believed the bandura was the best ambassadorial tool of the Ukrainian community. Therefore, although he was very active within the Ukrainian community itself, he also strove to raise the bandura's stature and make it well-known in the international music world. New initiatives of the NYBE maintain that course.

Nadia Tatchin-Ramirez has been the Administrator of the NYBE for almost a year. She has strong managerial experience, having worked for both commercial businesses, as well as in community organizations. As Assistant Director and then Director of the National Office of the Ukrainian Congress Committee of America from 1991-98, Ms. Tatchin-Ramirez developed close ties with Ukrainian community, professional and youth organizations throughout the US.

Working closely with Ms. Tatchin-Ramirez in preparing financial reports and summaries is long-time NYBE Accountant Walter Myskiw. His positive, professional demeanor has guided us through the years, and we are very grateful to him for his

support and understanding.

Bohdan Kopystiansky, Acting Director of the NYBE, chairs the newly regenerated NYBE Board which welcomed a slate of new members and began meeting more periodically this past spring. Mr. Kopystiansky previously headed the Uniondale Parents' Committee a few years ago. Although his children are grown, Mr. Kopystiansky was interested in getting involved with the NYBE again, and became a member of the Board this past spring. A respected professional and member of Ukrainian community organizations, Mr. Kopystiansky just recently accepted the position of Acting Director.

Mr. Myroslav Shmigel serves as Community Liaison. As President of the umbrella United Committee of Ukrainian American Organizations of New York, as well as being active in many other national and local level Ukrainian-American community organizations, he is uniquely poised to help bolster support of the NYBE, and is working closely with Public Relations Officer Irene Andreadis in developing strategies for public outreach and PR materials. Ms. Andreadis was among the very first students of the NYBE. Her commitment, knowledge of the bandura organization and administrative experience have been valuable, and her contacts have helped NYBE attract some corporate support as well.

Mr. Lev Maistrenko, Archivist and Board Member contributed to the Zynoviy Shtokalko tribute NYBE sponsored, and has many unique materials and recordings in his possession that supplement our programs. He has been very supportive of NYBE initiatives.

As head of the Yonkers Parents' Committee, Ms. Maria Kozicky has been very helpful both in the coordination of internal logistics and providing contact with the Yonkers Ukrainian community.

Mr. Sviatoslav Makarenko is also one of the newer members of the Board, responsible for fundraising efforts for the scholarship fund.

Stationed in Kyiv, Lydia Matiaszek continues her role as NYBE Ukraine Liai-

son, maintaining many of the valuable contacts made by Mr. Czorny in trips to Ukraine, specifically searching out new programming opportunities and working with bandurists who travel from Ukraine to the US.

Musical Director and Staff Artistic Director Julian Kytasty has been the creative force of the NYBE since he first joined the institution in 1980. His multifaceted experience, techniques and education have provided for continuous and diverse high-quality programming at the NYBE. His reputation as one of the leading traditional bandurists in the world has been enhanced by his innovative, experimental work, and as a result, many world-renowned artists have been attracted to working with NYBE through Mr. Kytasty. He has active ties with bandurists throughout the world, particularly throughout Ukraine and Canada, where he has toured and lectured extensively. His success in receiving a competitive grant from the Ukrainian Heritage Foundation for the publication of an instructional manual for bandura, as well as for the production of an accompanying instructional video attests to his professionalism and expertise.

Instructor Alla Kutsevych has concentrated her efforts on working with the younger cadres, and has had a great impact on developing a children's ensemble based on her pedagogical experience and training in Ukraine at the Lviv Conservatory. She is a well-known and respected performer as well.

The NYBE is proud and appreciative of the personal contributions of Staff and Board Members, without whom it would be impossible to carry out the mission of our organization. Many of them have sustained their relationship with the NYBE through many years, and we expect that commitment will make the NYBE flourish even more in the next millennium. ❖

This article, in Ukrainian, will be in the next issue of the magazine "Bandura".

Звіт в українській мові читайте в наступному числі журналу.

КОНЦЕРТ ШКОЛИ КОБЗАРСЬКОГО МИСТЕЦТВА В НЬЮ ЙОРКУ З НАГОДИ 25-РІЧЧЯ

Роки скоро минають. У квітні 1999 року минуло 25 років з дня заснування нашої школи в Нью Йорку.

Дзвінко і ніжно тремтіли струни бандур в руках молодих бандуристів, переливалися в мелодії різних пісень і чарували захоплених слухачів.

Патріярх Йосиф Сліпий писав нам свого часу: "Наша бандура - це не лише мистецтво, але це частина нашої історії - ніжно звучить бандура, а думки линуць на Україну."

Коли ми розповідаємо чужинцям про нашу працю, про наш національний інструмент, то знаходимо чужинців, що знають про нашу школу.

За час існування школи, вона може похвалитись великими досягненнями. Крім того, що ми дали багато концертів для українців, ансамбль бандуристів "Гомін Степів" нашої школи дав безліч концертів для українців і чужинців. Згадати б з них тільки найважливіші: Засвічення ялинки в Рокефеллер Центрі, участь у святкуванні 200-ліття Незалежності ЗСА і 100-ліття українського поселення в Америці, а також величавий самостійний концерт, який ми дали в Тавн Голі, де взяло участь 140 бандуристів з цілого світу. Крім того, ми видали дві платівки і 13 томів історії нашої школи. Ми зорганізували чотири двотижневі курси гри на бандурі та чотириденні інтенсивні курси гри на День подяки. Урочисто відсвяткували наше десятиліття.

На самому початку існування школи почали видавати "Кобзарський листок", а оце вже 15 років видаємо журнал "Бандура" - одинокий у цілому світі, який є найбільш популярний в Україні, журнал, якого всі радо привітали, є новинкою на нашому книжковому горизонті.

З нагоди 25-літнього ювілею Школа кобзарського мистецтва у Нью-Йорку 24 квітня влаштувала великий весняний концерт бандуристів у залі Дер-

жавницького будинку на 2-ому авеню. Концерт відбувся під керівництвом Юліяна Китастого, музичного керівника школи.

Почався концерт о 5-ій годині дня. Відкрив його коротким словом М. Досінчук-Чорний, передаючи провід Юліянові Китастому, який виконав на бандурі перший твір "Думу про Марусю Богуславку". Досить довга дума була виконана бездоганно та нагороджена рясними оплесками.

Відтак, усі збірні студенти відділів школи: Нью Йорку, Йонкерсу та Асторії готувались до своїх виступів. Оскільки сцена була замала, поставили стільці спереду в три ряди. Молоді бандуристи виконали "Козачок" К. Місевича, "Від Києва до Лубен" і танок "Запорожець". Після того ансамбль бандуристів з Асторії під керівництвом Алли Куцевич виконав в'язанку пісень "Кумоньки". Юліан Китастий та Михайло Андрець виконали "Атональний етюд" З. Штокка, а Оля Фриз, член славнозвісного ансамблю "Гомін Степів" виконала дві пісні. Публіка нагородила виконавців бурхливими оплесками.

Нарешті - виступ гостя з Києва, заслуженого артиста України, бандуриста Романа Гринькова. Він віртуозно виконав "Веснянку", "Фантазію на тему барокко", "Пісню вітру", "Чарівний портрет" та "Гуцульський танець". Авдиторія прийняла цей виступ невгаваючими оплесками.

На закінчення концерту бандуристи всіх відділів Школи кобзарського мистецтва виконали пісню "Взяв би я бандуру". ■

На задній обкладинці журналу - Школа кобзарського мистецтва під час святкування 25 років з дня заснування. В першому ряду зліва направо Михайло Андрець, Оля Фриз, Роман Гриньків, Алла Куцевич, Микола Досінчук-Чорний, Юліан Китастий, Стефанія Досінчук-Чорна, Святослав Макаренко, Марія Козіцька та Ірена Андреадіс. ■

Roman Sawycky

BANDURISTS MARK 50 YEARS IN NORTH AMERICA

STRING OF SUCCESSES ON DISK

"The Ukrainian people's poetic biography is narrated by their singing."

*Alexander Dovzhenko,
film director, Kyiv*

The Ukrainian Bandura Chorus marks 50 years of performing in North America this fall. Besides the State "Dumka Choir" it is the oldest Ukrainian ensemble, founded in Kyiv 1918. Under the direction of its long-standing conductor/composer Hryhoriy Kytasty, it arrived in Detroit a half-century ago. Today, Oleh Mahlay, the 30-year-old former student of Kytasty, is its artistic director and conductor. Like his mentor before him, Mr. Mahlay (the group's first conductor born in America) has preserved the tradition of bandurists, but has also started to build new values for his musicians and for the future.

During its years in North America the chorus (known in Ukrainian as the "Kapelia Bandurystiv") has performed throughout the world. However, it was not until Ukraine was about to declare its independence, that the ensemble was able to travel there for a triumphant tour of 14 major cities.

The bandura isn't just a musical instrument. It's a widely recognized symbol of freedom that became literally an instrument of independence in 1991. For the timing of the mentioned tour strengthened the resolve of much of Ukraine's population to obtain freedom. The Kapelia garnered the Taras Shevchenko State Award, the highest citation bestowed by Ukraine's Council of Ministers for preserving and perpetuating the legacy of Ukrainian music.

Since 1996 the Kapelia is undergoing revitalization. The computer-age communications, music and more specialized bandura camps, as well as increased member involvement in core business matters

have given the ensemble a needed boost. Artistically inspired by its new maestro, the youngest conductor the Kapelia has had in decades, the members join for several reasons, but one factor overrides all others - a strong emotional attachment to the Ukrainian heritage and identity.

The Kapelia's recording successes go back to mid-century phonographs; if found today, these could work like H. G. Wells's time machine, transporting us back to a different era. The first phono-album cut in America by RCA spun in Chicago, 1950. Even with that distant technology some striking arrangements featured massive pillars of sound imbedded in that characteristically Ukrainian basso abyss. (This sonic trait had been admired by Liszt, Schumann and Berlioz, when in St. Petersburg these celebrated composers heard D. Bortniansky's choir two decades after the death of its artistic director).

But we have come a long way since one-channel 78-speed discs. The 1991 tour of major cities in Ukraine to rave reviews and the special appearances in South Crimea in 1994 (where the national bandura sound was probably rarely heard before) -- all under Wolodymyr Kolesnyk's direction, - were preserved in live recordings assembled in a double-CD issue of 1995. Much of the time the on-site hardware was Panasonic SV 3700 D. R., while the master was produced in Detroit by Arnold Birko. During that "Black Sea Tour", the polyphonic (i.e. many-voiced) music was well captured in stereo depth while electronic or mechanical noise, almost obligatory on records a generation ago, was bypassed with Dolby digital. This technology seems ideal when focusing on the gentle bandura sound.

Although the 1958 mono version of D. Bortniansky's "Cherubic Hymn" employed

truly spectacular basses, the recent digital entry of this work brings extra clarity, is worthy of the composer, and a credit to maestro W. Kolesnyk. Assisting soloists were R. Kassaraba, B. Kekish and M. Kostiuk. In the Bortniansky the bandura part was not credited, but probably originated with H. Kytasty.

An irresistible battle song "Play, Bandura" by Ihor Shamo alternates with more lyrical items, including a Crimean Tatar song arranged by the contemporary Tatar composer Iliasa Bashysh. This is a welcome novelty this, introducing the augmented second motifs of that region as well as a new author, never programmed before by the Kapelia.

While the liner notes claim Irving Berlin was born in Ukraine, the latest biographers trace his birthplace to Mohyliv on the Dnieper in Belarus. Still, his classic "God Bless America" is welcome and fits. Here both the composer and chorus offer prayers and praise their new home in the West. Even the distant founder and first director of the Kapelia, Vasyl Yemetz, contributed to the roster of songs, which also include the "Stubborn Crane" folk theme, masterfully incorporated by Petro (Peter) Tchaikovsky into the latter's "Ukrainian Symphony".

Professional composers in this issue include L. Stetsenko's rousing "Gathering Eagles" and B. Kudryk's stirring "Guilderose" ("Chervona Kalyna" anthem). M. Hayvoronsky's "Yikhav strilets" (Freedom Fighter's Farewell), however, fares less well and this piece has been getting strong competition from its later setting by Lev Revutsky. The soloists in this group are I. Kushnir and P. Pysarenko. One also wished for extra commitment and majesty in the Ukrainian national anthem on a disc born of Ukraine's independence.

The strength of this double-CD lies in its celebration of Hryhory Kytasty's skill with the national instrument in organized

hands. Many outstanding numbers by this former Kapelia director are available here in up-to-date sound. His song of the celebrated commander Yuriy Tiutiunnyk (with soloists R. Kassaraba and T. Pryshliak) so impressed WQXR's Robert Sherman of the New York Times Radio, that he aired its earlier recording conducted by Kytasty himself.

Whether merry love song or a lament of a hapless "chumak" salt trader (with fine soloist M. Nevmerzycky), one feels Kytasty's full creative range scoring life as it was, from tragedy of nation to euphoria of laughter. And the exuberant, defiant "Play, Kobzar" from the musical pen of T. Shevchenko is a masterpiece, filled with joyful invention and seamless fusion of vocal and instrumental components.

Another prominent bandurist/composer featured is Hnat Khotkevych, whose works were banned in USSR, but revived since the 1960's in Kapelia's performances led by Ivan Zadorozhny and W. Kolesnyk. "The Slave Market at Kaffa", as conducted with much skill by young O. Mahlay, presents a 16th century scene evoked by a bandura orchestra. Khotkevych's uncanny skill with program music included images with sound effects worthy of a major film studio.

The Ukrainian spirit somehow identifies with that country's steppes and the sea, embodying adventure and boundless freedom. Khotkevych orchestrated a 16th century "duma" (epic ballad) titled "Storm on the Black Sea", complete with religious overtones and touches of Turkish motifs. This tone poem of imperiled kozaks employs constructivist imitation of detail with vocal and instrumental parts suitably augmented. The desired stereo effect fits admirably, especially when the music impersonates the swinging, crashing waves. In the composer's conception the canvas broadens in scope until, aided by the natural effect of stereo channel separation, Khotke-

vych succeeds literally in producing a veritable sea of sound.

Perhaps the composer thrilled to T. Shevchenko's images in the ever romantic "Ivan Pidkova" poem, where:

"The sea is like an angry beast
That groans and howls with might...
The Zaporozhians rushed out;
The stream with ships was roiled.
"Roar on, O sea" - they all sang out,
As waves beneath them boiled.
Billows like mountains round them surged,
They saw no land, no sky..."

J. Cisaruk and T. Pryshliak were the stalwart soloists in the storm. This issue

makes use of choice lyrics by T. Shevchenko, Ivan Bahriany, Yar Slavutych et al. As I said, the recordings come from live performances; these were well captured for posterity in really exciting sound, alive with adrenaline. The audience's rapt attention during the music often passes to ovations at the works' conclusion.

In the accompanying brochure the titles are bilingual, exact timings are provided and the background notes on the separate selections, as well as on the history of the ensemble show care and pride in the product. ■

БАНДУРИСТИ ВІДЗНАЧАЮТЬ 50-РІЧЧЯ КАПЕЛІ В ПІВНІЧНІЙ АМЕРИЦІ

Українська Капеля Бандуристів у 1999 році відзначає 50річчя з часу перебування в США. Крім хору "Думка" цей колектив є найстарший на теренах Північної Америки. Він

був заснований ще в 1918 році Василем Ємцем в Україні. Під керівництвом Григорія Китастого капеля прибула до Детройту пів століття тому назад. Сьогодні 30-річний Олег Махлай, в минулому учень Г. Китастого є художнім директором і диригентом колективу. Як і його учитель, п. Махлай (перший диригент, народжений поза

Україною) береже традиції бандуристів, але також починає шукати нові напрямки для майбутнього.

Капеля побувала в Україні у 1991 році, якраз напередодні проголошення Незалежності - виступила в 14 головних містах. З 1996 року капеля відновлюється - компютерний час, спеціальні бандурні табори, більш активна участь

капелян у бізнесових справах капелі - це все дає колективу потрібного поштовху вперед. Нові члени приєднуються з різних причин, але головна з них - це сильне

почуття української спадщини і приналежності до українства.

Перші записи капелі відносяться до того часу, коли це були коротко і довгограючі платівки. Перший альбом вийшов у 1950 році. З того часу капеля випустила коло 20 різних касет чи компакт дисків. Серед них записи, які були зроблені під час концертних тур-

не в Україну - "Знов з тобою, Україно!", Подорож до Чорного Моря - в Крим в 1994 році, "Гомін степів" - під диригуванням Олега Махлая, 1997 рік. У 1998 році було відреставровано записи колядок записаних під диригуванням Володимира Божика і Петра Потапенка, а в 1999 році - Олег Махлай видав новий компакт диск №10 "Бандурне Різдво". (далі буде)

Тетяна Шевченко

Кореспондент тижневика "Експрес"

БАНДУРИСТИ ВШАНУВАЛИ ПАМ'ЯТЬ Г. ХОТКЕВИЧА

Минуло 90 років відтоді, як у Львові, у видавництві Наукового товариства ім. Т. Шевченка, вийшов перший підручник гри на бандурі. Його автор - відомий науковець-фольклорист Гнат Хоткевич.

З ініціативи відомих сучасних бандуристів - канадця Віктора Мішалова та львів'ян Тараса Лазуркевича та Олега Созанського - пам'ятні концерти відбулися у Луцьку, Рівному, Івано-Франківську, Тернополі, Львові. Останнім акордом ювілейного турне став виступ в Кобзарській світлиці у Києві. У програмі були твори Г. Хоткевича, народні пісні та думи, власні твори музикантів. Окрім того Віктор Мішалов виконав твори, які свого часу чудом вдалося врятувати від повного забуття. На концерти приходили численні слухачі, так що кобзарське мистецтво має сьогодні багато шанувальників.

Концерт у Києві - зліва направо: Олег Созанський, Віктор Мішалов і Тарас Лазуркевич
The Concert in Kyiv, from left to right: Oleh Sozansky, Victor Mishalov and Taras Lazurkevych

kevych, folk songs, and compositions by the above performers were featured.

Victor Mishalow revived some compositions of H. Khotkevych that were believed to be lost. Judging by the attendance at these concerts one can be assured that the art of the bandura enjoys wide popularity.

THE BANDURISTS HAVE HONORED HNAT KHOTKEVYCH

It has been 90 years since the first instruction manual for bandura players was published by the Shevchenko Scientific Society in Lviv. Initiated by well known bandurists Victor Mishalow, Taras Lazurkevych and Oleh Sozansky, memorial concerts were held in Lutsk, Rivne, Ivano-Frankivsk, Ternopil, Lviv and Kyiv. Works by H. Khot-

КОЛЯДА 1999 р. ДЛЯ ШКОЛИ КОБЗАРСЬКОГО МИСТЕЦТВА У НЬЮ ЙОРКУ

- \$200 - Самопоміч
- \$100 - Православна Кредитівка,
А. Лозинський
- \$50 - Гамалія травел, Арка ЛДТ,
Пеленський, Сурма
- \$40 - Куровицький, Одуляк,
- \$30 - Ковбаснюк (realty), Лешко,
Р. Іваницький,
- \$20 - Дарія Гаврилюк - пекарня,
Б. і М. Сіш,
- \$15 - У. Старосольська
- \$10 - Діброва (від народу)

ARCHIVAL PROJECT "THE ART OF THE KOBZAR"

The Vernadsky National Library of the Ukrainian Academy of Sciences has initiated a new program to find and catalog all materials relating to the bandura and bandura players, including books, articles, notes, and manuscripts. The catalog information will contain full information about author, title, dates, subject, content, origin of document, and other fully-searchable areas. The catalog will be made available electronically on the internet and on CD roms. Rare and out-of-print books and documents will also be recorded on CD roms, in textual format whenever possible, and will be made available to other libraries and scholars.

Bandurists Roman Hrynkyv and Victor Kytasty are consultants to this project and have also provided technical assistance to the Library in the form of a computer, scanner, CD-writer, and other peripherals that are to be dedicated to preserving historical musical documents. The Head of the Music Department of the Vernadsky Library, Valeriya Shulhina, is in charge of the project.

The program, called "Kobzarske Mystetstvo" (The Art of the Kobzar) is seen as the start of the systematic collection, identification, and preservation of bandura-related materials located in various libraries and archives in Ukraine and other countries.

ПРОГРАМА "КОБЗАРСЬКЕ МИСТЕЦТВО"

Національна бібліотека ім. Вернадського при Академії Наук України заініціювала нову програму, щоб віднайти і впорядкувати у каталог всі матеріали, які відносяться до кобзарства, бандури, бандуристів, включно з книгами, статтями, нотними записами і рукописами. Каталог подаватиме повну інформацію про автора, заголовок, тему, зміст і походження документу, як також інші категорії розшуку. Доступ до каталогу буде відкрито через інтернет і СД-Ром для всіх бажаючих. Рідкісні книги і ті, які вже не друкуються, як також документи, будуть записані на СД-ром по можливості, і будуть доступними для інших бібліотек і науковців.

Бандуристи Роман Гриньків і Віктор Китасти є консультантами цього проекту і надали технічну допомогу у формі комп'ютера, сканера, СД-записувача та іншого потрібного обладнання, яке буде використовуватись для зберігання цінних історичних, музичних документів. Керує цим проектом голова музичного відділу при бібліотеці ім. Вернадського Вікторія Шульгіна.

Ціллю програми "Кобзарське мистецтво" є започаткувати систематичний збір, ідентифікацію та зберігання матеріалів, що пов'язані з бандурою, які знаходяться в різних бібліотеках та архівах України та інших країн.

Канадська Фундація "Бандура" планує
МІЖНАРОДНИЙ ФЕСТИВАЛЬ "БАНДУРА-2000"

З 17 по 19 березня в м. Торонто

Гостинні виступи, доповіді, лекції, дискусії за круглим столом та заключний святковий концерт відбудуться в Культурному Центрі ім. Св. Володимира на Dundas St., W. Oakville, Ontario, Canada

За інформацією звертатися до Голови фундації п. Оксани Рєви (416) 424-4430

The Canadian Bandura Foundation is planning
INTERNATIONAL BANDURA FESTIVAL - 2000

from March 17 to 19, 2000. Guest appearances, lectures, round table discussions, and final festive concert. Festival will take place at St. Volodymyr Ukrainian Cultural Center at Dundas St. W, Oakville, Ontario, Canada

For information please call Foundation President Mrs. Oksana Rewa - (416) 424-4430

У ВІНОК ШАНИ НЕПОЦІНОВАНОМУ ГЕНІЮ

(до 60-річчя з дня смерті Гната Хоткевича)

В жовтні 1998 року вся культурна громадськість України та української діаспори в цілому світі відзначала 60-річчя з дня смерті видатного письменника, історика, етнографа, громадського діяча, фундатора кобзарства ХХ століття Гната Хоткевича.

5 квітня 1999 року студенти-бандуристи ІУ курсу відділу народних інструментів Тернопільського музичного училища імені С. Крушельницької підготували і провели науково-методичну конференцію, присвячену пам'яті цього геніального подвижника української культури.

Біографію Гната Хоткевича подав у своєму рефераті Микола Хрипливий, літературну, етнографічну та історичну діяльність висвітлила Надія Волощук. Цікавим був виступ Оксани Врублевської про театральну діяльність Хоткевича. Адже він ще 1902 року організував у Харкові перший Український робітничий театр, вистави якого йшли з великим успіхом. Емігрувавши до Галичини, Хоткевич повністю занурюється в гуцульську атмосферу й створює знаменитий Гуцульський театр (1909 р.), який донині існує в селі Красноїлля на Франківщині та носить ім'я свого засновника.

В рефераті Ірини Козарчук порушено було дражливу тему функціонування оркестру українських народних інструментів у вищих і середніх музичних навчальних закладах України. В цій справі Хоткевич теж був першим, показавши на XII Археологічному з'їзді у Харкові 1902 року перший український етнографічний оркестр.

Розлого і змістовно виступила Ольга Кузьмиха. Вона показала значення митця в кобзарстві. Блискучий бандурист, Хоткевич переніс кобзарське мистецтво зі сфери усної на професійну сцену, уніфікувавши бандурний стрій, і зробивши його хроматичним. Він є також автором першої школи гри на бандурі та ряду праць з історії коб-

зарства, організатором першої капели бандуристів. Гнат Мартинович - першовідкривач класу бандури при Харківському музично-драматичному інституті, а також композитор та перекладач творів для бандури: їх у нього близько чотирьохсот.

І до нас, в Галичину, бандура потрапила саме завдяки Хоткевичу. Бандура-гілка, посаджена ним, прижилася і стала плодоносити на всеукраїнському бандурному дереві.

Ваги конференції додав дуже цікавий виступ директора училища п. Марти Подпович. Виявляється, вона була знайома з дружиною Гната Мартиновича п. Платонідою Хоткевич. Працюючи свого часу над дипломною роботою про театральну діяльність Хоткевича, Марта Михайлівна мала унікальну можливість спілкуватися з цією незвичайною жінкою. Донині в її приватному архіві зберігаються листи від Платоніди Хоткевич.

Приємно відзначити, що конференція пройшла на професійному рівні. Для багатьох вона стала відкриттям постаті Хоткевича, який ще не зайняв свого почесного місця серед найвизначніших діячів української культури ХХ століття.

КОБЗАРСЬКИЙ КОНЦЕРТ У ТЕРНОПОЛІ

Світлій пам'яті Гната Хоткевича був присвячений і великий Кобзарський концерт, який відбувся 16-го квітня і викликав значний резонанс. В ньому взяли участь студенти-бандуристи училища, завідуюча кафедрою народних інструментів Львівського Вищого музичного інституту ім. М. Лисенка, заслужена артистка України Людмила Посікіра, студент першого курсу згаданого вище інституту Дмитро Губ'як та учень 8-го класу Львівської музичної школи-інтернату Тарас Кузьмич.

Розпочався концерт невеликим вступним словом, яке виголосили ве-

дучі концерту Галина Гвоздикевич та Віталій Балабан. Кобза - символ української душі, неподільна з Україною, як синьо-жовтий стяг і древній тризуб. Народ, що має такі символи, незнищений - ось головні думки цього слова і всього поетичного обрамлення, що створювало враження від концерту ще яскравішим і яке уклала автор цих рядків.

Першим прозвучав інструментальний твір Г. Хоткевича "Байда". Його вдало виконала капела бандуристок під керуванням Ірини Турко. Насичено звучав голос студентки 1-го курсу Галини Коваль в пісні О. Білаша на слова Є. Гуцала "Заграй мені, мій смутку, на бандурі". Глибоко, по-бандурному епічно звучала "Думка" В. Барвінського у виконанні студентки 2-го курсу Галини Гвоздикевич. А третьокурсниця Надія Кулик запропонувала слухачам аж два твори: ніжну і зовсім не просту "Колискову" Оксани Герасименко та українську народну пісню в обробці А. Коціпінського "Ой у полі, полі". Її чудовий високий голос звучав рівно, не напружено, за що слухачі нагородили міцними оплесками. Варіації С. Баштана "Йшли корови із діброви" у виконанні випускниці Ірини Козарчук звучали розлого, насичено. Досконале фразування, добрий технічний рівень, художня довершеність сподобалися слухачам. Дуже лірично українську народну пісню "Ой у полі тихий вітер віє" (обробка Б. Ля-

тошинського) виконала студентка 4-го курсу Оксана Врублевська. Ще один твір Оксани Герасименко "Елегія" звучав у виконанні випускниці Ольги Кузьмихи. Але більше вона проявила себе у "Невольнику" Ф. Глушка на слова Т. Шевченка, продемонструвавши добре володіння інструментом і певну сценічну зрілість.

Впевнено почував себе на сцені дует бандуристок Надії Кулик та Людмили Коздровської (керівник Ольга Козій). Вони дуже тепло виконали українську народну пісню, що примандрувала до нас з Наддніпрянщини і яку співали вояки УПА: "Ой у полі жито". Справді чудово прозвучав у їхньому виконанні духовний гімн "Мати Божа".

Далі концерт продовжили наші гості. Тарас Кузьмич виконав пісню "Віє вітер, віє буйний", Дмитро Губ'як заграє на "хоткевичівці" "Варіації Г. Хоткевича "І шумить, і гуде", заспівав українську народну пісню "Ой чого ти, дубе" в обробці К. Стеценка і власний твір "Відгомін історії". Дмитро володіє хорошим звуком на бандурі, має приємний голос. Його гра осмислена, виразна, що належно поцінували слухачі.

Кульмінацією концерту, без сумніву, став виступ Людмили Посікіри. Вона зачарувала всіх "Жайворами" О. Білаша на слова Д. Чередниченка, а ще більше "Плачем Ярославни" Ф. Кучеренка на слова Т. Шевченка. Після ви-

конання українського романсу "Така її доля" (обробка Й. Яницького) публіка довго не відпускала її зі сцени і почула ще стрілецьку "Ой у лісі на полянці".

Завершився концерт привітанням всіх його учасників і побажаннями нових творчих успіхів на бандурній ниві - як у виконавстві, так і в популяризації найвідоміших кобзарських імен. ❖

*Козарчук Ірина (4-й курс) Кобзарський вечір
Kozarchuk Iryna playing at the Kobzar Evening*

"КОБЗАРСЬКИЙ МАЙДАН - РАДІОПРОГРАМА В УКРАЇНІ

Кобзарське мистецтво України - невід'ємна частка національної культури. Воно надихало багатьох поетів, композиторів і музикантів.

Традиційне кобзарство з його думами, псалмами та епічними піснями, як свідчать дослідники, виникло у 16 столітті і своїми глибинами сягає ще часів Київської Русі. Порівняно нова гілка на кобзарському дереві - сучасне бандурне мистецтво - продукт століття двадцятого. Воно принесло тенденції професіоналізації гри та модернізації самого інструменту, до якого доклали свого хисту відомі майстри-винахідники, яскраві виконавці. Отже, сьогодні кобзарське мистецтво в його широкому розумінні - це величезний обшир і розмаїття жанрів, стилів, напрямків. Від традиційної кобзи-бандури з відповідним репертуаром до модерних відгалужень, а це нові і нові інструменти зі збільшеними виконавськими можливостями і відповідні твори, спеціально написані, або перекладені для бандури. Світ цього прекрасного мистецтва захоплював і притягував до себе багатьох людей в Україні і далеко за її межами. Напевно кожен, хто потрудився хоч трохи заглибитися в нього, прислухатися до його чарівного, близького українцеві звучання, знайшов для себе багато такого космічного, високодуховного і мудрого, забути яке не в змозі мабуть вже ніколи.

Репрезентувати красу кобзарства і бандурництва для широкого слухача покликана радіопроеграма "Кобзарський майдан", яка виходить в ефір на Першому і Третньому каналах національного радіо України. Перший її випуск прозвучав 12-го липня 1998 року. Її створенню передували радіоцикли "Кобзарі України", та "Бандуристи ук-

раїнської діаспори", які свого часу упродовж кількох років звучали на українському радіо. Вже тоді думалося про створення єдиної радіо-передачі, яка б об'єднала увесь спектр кобзарського мистецтва і сприяла утвердженню і розвиткові національних традицій. В організації програми допоміг відомий бандурист, заслужений артист України Роман Гриньків, який прийшов на радіо з аналогічною ідеєю, яка власне і об'єднала нас у справі, що, як видається сьогодні, лише розгортається. Адже те, що зроблено дотепер - лише початок повернення кобзарських скарбів мільйонам радіослухачів.

Відомо, що саме на базарах, на майданах колись збирався люд послухати кобзарів, поплакати і посміятися, погомоніти про життя-буття. Тож "Майдан" - місце зустрічі з чудовим мистецтвом, з його провідниками кобзарями-бандуристами.

Започаткована у програмі рубрикація сприяє систематизації матеріалів. Рубрика "Віхи" - присвячена важливим датам в історії кобзарства, "Кобзарське багатоголосся" - виконавцям минулого і сучасності, "Ракурси" - модерним напрямкам, нетрадиційній музиці для бандури, "Традиції і жанри" - традиційним жанрам кобзарства (думам, псалмам, козацьким пісням, музичним гуморескам, тощо), "Бандуристи запрошують" - анонсуванню найрізноманітніших мистецьких акцій (концертів, фестивалів, конкурсів, виставок). З часу заснування в ефір вийшло понад 50 випусків радіо циклу, в яких прозвучали різноманітні матеріали з використанням нових, сучасних та архівних записів. Можна назвати деякі з них, що на наш погляд, видаються найцікавішими. Це сюжети присвячені пам'яті

А. Бобиря, Є. Адамцевича, Є. Мовчана, І. Кучугури-Кучеренка, Г. Китастого, З. Штокалка, В. Ємця, М. Чорного-Досінчука, О. Вересая, Г. Хоткевича; зустрічі з мистецтвом сучасних бандуристів молодшої генерації: Ю. Китастого, В. Мішалова, сестер Герасименко, Т. Лазуркевича, О. Созанського, Р. Гриньківа, Л. Дедюх, В. Горбатьюка, В. Кушпета, Е. Драча, студентів музичних закладів. Не забуваємо і про славетні капели - Національну України та Детройтську, які, наче два маяки на різних континентах освітлюють дорогу високого мистецтва і виховання патріотичного духу українцям різних поколінь. Принагідно згадаймо і про журнал "Бандура", який за роки свого існування зібрав чимало цікавих матеріалів, деякі з яких були використані у радіо-програмі.

У роботі над "Кобзарським майданом" сьогодні постала проблема виходу на новий технічний і технологічний рівень. Над цим працюємо спільно з фондом розвитку і вдосконалення бандурного мистецтва "Золотий акорд", який створено у Києві, та його президентом Романом Гриньківим. Йдеться про створення при фонді "Золотий акорд" студії звукозапису "Кобзарський майдан" та автономної комп'ютерної студії з виготовленням радіо-програми, яка б дала можливість монтувати її у цифровому форматі і через мережу Інтернет спілкуватися з кількома комп'ютерами в Україні і за кордоном, через які отримувати свіжу інформацію для використання її у радіо-програмах. Також плануємо створення комп'ютерного архіву для збереження та реставрації найцінніших записів музики та інтерв'ю. Шкода лише, що ідея існує давно, але втілюється поволі за браком коштів, адже меценат в Україні сьогодні скерований передусім на поп-музику.

Користуючися нагодою, через Ваш шановний журнал ми б хотіли подякувати усім радіослухачам за їхню увагу до передачі, за листи, які вони надсилають на нашу адресу: 252001, Київ, вул. Хрещатик 26, Національне радіо, програма "Кобзарський майдан", а також багатьом бандуристам, які надають свої записи, діляться новинами.

Ми завжди раді спілкуванню і відкриті для співпраці...

*Автор і ведучий радіо-програми
"Кобзарський майдан", Завідуючий
редакцією популярної та народної музики
Національного радіо України
Юрій Боровик*

KOBZARSKYJ MAJDAN (KOBZAR'S SQUARE)

This is a radio program entirely devoted to the bandura and its performers. It is headed by **Yuriy Borovyk** on channels 1 and 3 of the National Radio of Ukraine, which have been broadcasting it twice a month since July 12, 1998.

Well known bandurist and **President of the "Gold Chord" Fund Roman Hrynykiw** helped to organize it. Different parts of the program are especially designed to such subjects as history of the bandura, modern developments, important performers of the past and present, traditions and genres, and announcements of current concerts, festivals, competitions, and exhibits. To date, 50 programs have been produced. Some were dedicated to our magazine "Bandura" where materials published here in the past were utilized.

The program has many plans for the future but lacks necessary funding as most sponsors in Ukraine are inclined toward contemporary popular music.

We are open to suggestions and ideas. Our address is 252001, Kyiv, Khreschatyk Street, 26, National Radio Company, Yuriy Borovyk. Telephone is (44) 229-28-15.

"НАДІЯ" - МОЛОДЕЧА КАПЕЛЯ БАНДУРИСТІВ МІСТА ЧЕРНІГОВА

Ця чудова молодеча капеля бандуристок "Надія" з музичних шкіл м. Чернігова була учасником величезного здвигу бандуристів, на який з'їхалось 14 ансамблів. Усі вони зібрались там на мій заклик відбутися зустріч, якої Україна ще не бачила. Вони приїхали з різних куточків України до м. Дніпропетровська, де було найвигідніше, вільно всіх розмістити. Палац Студентів Культури міста Дніпропетровська був просторим і вигідним на всі задумані імпрези.

Деякі зголошені ансамблі не змогли прибути з огляду на матеріальні труднощі, приславши тільки кілька своїх представників.

Бандуристки "Надії" повернулися додому лауреатами міжнародного фестивалю ансамблів. За свої чудові пісні, які вони привезли з берегів Десни до Дніпра-Славути вони отримали Диплом 1-го ступеня та пам'ятну нагороду - прекрасну тарелю петриківського розпису.

Керували ансамблем викладачі Т. Заритовська та Л. Фалалаєва.

А тепер декілька слів про саму капелю:

- Молодеча капеля "Надія" була заснована у 1981 році на базі музичних шкіл міста Чернігова. Керівники невеличких ансамблів, які на той час існували в школах Чернігова, вирішили об'єднати свої зусилля, свій творчий потенціал, щоб мати змогу на більш високому рівні представляти мистецтво ансамблевої гри.

Засновниками капелі на той час були: Валентина Ішенко - викладач музичної школи № 1 і Лідія Фалалаєва - викладач музичної школи № 2.

За період існування цієї капелі, звичайно, декілька разів змінювався склад його учасників, змінювалися керівники музичних шкіл. Зараз капеля нараховує 58 учасників. Творче життя капелі - то багатоденна копітка праця над вдосконаленням репертуару, а як наго-

рода - короткі хвилини успіху під час багатьох концертних виступів по різних центрах України.

Капеляни неодноразово приймали участь у міських виступах, в обласних конкурсах-оглядах. За 17 років існування творчих поїздок було багато, а тому все дорожчою залишається згадка про них.

До найбільш помітних виступів належить участь у святкуванні 175-ї річниці з дня народження Тараса Шевченка в місті Каневі у 1989 році.

Вони також виступали на всеукраїнському святі кобзарського мистецтва в селі Сокиринці, Сріблянського району на Чернігівщині - батьківщині славетного українського кобзаря Остапа Вересая.

Дуже успішно капеляни виступали і в концерті -відзначенні Дня Матері у м. Львові у 1997 році. Там оплескам не було кінця. Присутні були тотально зачаровані.

Капеля "Надія" з великим успіхом приймала участь у концертах у Києві та Ялті, а також з великим успіхом вони показали своє мистецтво перед слухачами м. Луганська.

У репертуарі капелі різноманітні твори. Перевагу звичайно віддано українській народній пісні. Обробки творів найчастіше роблять самі керівники. Капеля на високому рівні виконує також твори чужоземних композиторів.

Не всі учасники капелі, звичайно, стають музикантами, але ті зернята любови до народнього мистецтва - бандури, збережуть глибоко в своїй душі.

На закінчення слід вернутися до Міжнародного Фестивалю в Дніпропетровську, щоб сказати, що українські веснянки в обробці Лідії Фалалаєвої, які капеля виконала в заключному концерті фестивалю, викликали захоплення публіки, що супроводжувалося гарячими оплесками. Цей виступ дуже сподобався господарям. Бандуристок

пізнавали на вулицях, вітали, висловлювали захоплення, дякували.

Компетентне журі на чолі з Миколою Чорним-Досінчуком високо оцінило майстерність капелі, відзначило працю педагогів.

Для мене залишився незабутній спомин. Щастя Вам, Боже!

BANDURA ENSEMBLE "NADIA" FROM CHERNIHIV

This is also one of the last articles by Mykola Dosinchuk-Chorny.

This ensemble consists of students of various music schools from Chernihiv. I heard the ensemble for the first time in Dnipropetrovsk where 14 such ensembles from different parts of Ukraine were performing. This event was organized at my suggestion in the Student Pavilion where there was sufficient space available. Some ensembles could not come because of fi-

nancial difficulties.

The "Nadia" bandura ensemble received 1-st prize for their artistic presentation. They performed under the direction of T. Zarytovska and L. Falalayeva. The members of this outstanding ensemble were recruited from various music schools in 1981. Valentina Ishenko and the two above-mentioned directors were the co-founders of the group. Currently the ensemble consists of 58 young bandurists.

"Nadia" has successfully performed in Kyiv, Lviv, Yalta, Kaniv (the burial place of Taras Shevchenko) and Soky-ryntsi (the birthplace of kobzar Ostap Veresai). The last two were the most memorable.

Their repertoire consists mostly of Ukrainian folk songs arranged by the directors of the ensemble. The members of "Nadia" will carry the love of the bandura and Ukrainian folk music forever in their souls. ❖

*Капеля молодих бандуристів "Надія" з м. Чернігова.
В центрі Микола Досінчук-Чорний з керівником капелі Т. Ю. Заритовською*

*Youth Bandura Ensemble "NADIA" from Chernihiv
Seated in the center: Nick Dosinchuk Czorny and Director T. Y. Zarytovska*

Роман Головин

Почесний член Всеукраїнського товариства

"Просвіта"

... ЧЕРЕЗ ТУ БАНДУРУ ДИРЕКТОРОМ СТАВ

Новим директором Львівської державної філармонії затверджено

Ореста Барана. Людину, котру в цьому закладі вже добре знають, адже тривалий час він працював на посаді соліста-бандуриста, згодом - заступником директора з концертої роботи. А тепер - директор.

- "Є певні труднощі, - зауважує Орест, - поєднати творчу працю (новопризначений директор є членом сімейного тріо бандуристів) і щоразу повертатись до насущних господарських питань. Вже не один рік зменшується фінансування філармонії. І хоч ми завжди відчуваємо підтримку з боку заступника голови облдержадміністрації з гуманітарних питань пана Ігора Держка, та все ж обласний бюджет не є надто великим. Але - мусимо працювати.

Орест народився у Львові 24 травня 1955 року. Син заслуженого працівника культури України, кобзаря Михайла Барана. Ще в лоні матері чув спів свого улюбленого батька у супроводі гри на бандурі, яка рокотала про козацьку славу і волю. Поруч зі співом і ніжну розмову найдорожчої матінки. З перших днів появи синочка на світ Божий, турботлива матуся особливою ласкою оточила дитяtko! Так, до святого хресту любовно вишила йому сорочечку - і тримісячний Орест на подив пароха, був охрещений у вишиванці! Такого не чувано. Не бачено! - Матуся завжди одягала Орестика і його меншого братчика Тарасика

у вишиванки й киптарики, та й інше різне вбрання своєї містифікації, які сама конструювала і шила-вишивала... Обидва братчики ходили і ходять та й вінчалися у спеціальних вишиванках.

Ще з дитячих років Орестова душа линула до музики, співу й малювання. Разом з молодшим братиком Тарасом брав участь у дитячих ранках, та концертах, присвячених дням Шевченка, Франка, Українки та багатьом іншим діячам науки і культури.

Брав участь у багатьох батькових ансамблях та капелах "Діброва", "Вишиванка", у ансамблях бандуристів: шкільному (кер. Г. Гальчак), музучилища та консерваторії (кер. В. Герасименко). Виступає, як соліст-бандурист Львівської філармонії, у сімейному тріо "Жайвори", у дуеті з братом та в інших концертних бригадах.

Одного разу, коли батько тяжко захворів, то Орест - учень першого курсу музучилища, півроку керував батьковим ансамблем бандуристок - викладачів Львівського кооперативного технікуму "Червона Калина".

Удосконалюючи свою мистецьку професію, Орест у 1979 закінчує Львівську державну консерваторію ім. М. Лисенка і стає її викладачем. Але невдовзі, переосмисливши свій мистецький потенціал, набутий в учбових закладах та творчих колективах, вирішує залишити скромні класи, тісні кабінети, вузькі коридори та постановляє: поки кипить сила і снага, поки нуртує і бринить високолетна пісня, яка вилітає з наповнених любов'ю грудей до мистецтва від щирої душі і серця та кличе у широкий світ, у піднебесся, на світові

сцени, у просторі зали, стадіони і співо-
чі поля, молодий бандурист охоче
відгукується на запрошення тодішньо-
го директора філармонії пана М. Кулія
- та іде працювати у цю мистецьку уста-
нову, де пропрацював 17 років, заре-
комендувавши себе справжнім митцем,
після чого вже інший директор, пан Т.
Едер запропонував йому посаду свого
заступника.

За час праці у філармонії маестро
виступав не тільки в концертних залах
України, школах, військових частинах,
перед хліборобами, але й у Черно-
бильській зоні. Він - лауреат Всеукра-
їнських та міжнародних конкурсів та
фестивалів. У своєму репертуарі має не
тільки українські народні пісні і думи,
але й класиків світової та вітчизняної
музики. У його репертуарі є думи в обр.
Ф. Глушка - "Смерть козака бандури-
ста", та "Невольник", в обр. З. Што-
калка "Буря на Чорному морі", в обр.
Г. Хоткевича "Байда" та оригінальні -
А. Кос-Анатольського "Козацькі моги-
ли", П. Майбороди "Кров людська не
водиця" та ін.

Орест - методист-консультант та
педагог на семінарах і курсах підготов-
ки кобзарів та бандуристів у Львові. На
рахунку директора філармонії пана
Ореста майже 3000 концертів в Україні
та за її межами: Росії, Білорусії, Мол-
давії, Польщі, Словаччині, Чехії, Німеч-
чині, Угорщині, Бельгії, Франції, Аме-
риці, Канаді, Австралії, тощо. Багато ці-
кавих подій відбулося на творчій ниві
митця.

Одного разу, коли маестро висту-
пав перед багаточисельною громадою
у Греції, зал був і великий і перепов-
нений, та не було у ньому фортепіано.
Співаки, які прибули на гастролі з бан-
дуристом Орестом Бараном, як чоло-
віки так і жінки, народні та заслужені,
відмовилися виступати без супроводу.
Але цю смуту розвіяв тоді молодий

бандурист Орест: за кулісами, переци-
тавши тональності пісень, він пройшов
по одному куплету з кожним солістом.
Сміливо вийшов на середину залі, а
співаки-солісти хоч і сумнівались, але
всі після свого виступу з радістю
підходили до акомпаніатора-банду-
риста, гратуюючи йому, міцно потис-
нувши руку і надалі просили його аком-
панувати на бандурі. А коли ця творча
зустріч завершилася, на місце посеред
залі, де сидів з бандурою маестро
Орест, вийшло п'ять офіціантів з підно-
сами, на яких було по п'ять пляшок
шампанського. Під вигуки "Браво!" за-
хоплених співаків і слухачів, вони роз-
коркували пляшки і з 25-ти пляшок по-
чувся грім - наче постріли з гармат, і з
шумом та бризками піднявся пінистий
напій до стелі, а значна частина на ар-
тиста-бандуриста. Довелося швидко
рятувати бандуру, заховавши її під одяг
- вона не переносить вологу.

Маестро Орест - батько двох дітей
- Миросі та Юрка. Вони є частими уча-
сниками концертних турне із своїм ба-
тьком та стрийком Тарасом та дідусем
Михайлом.

Багато розмаїтих подій довелося
пережити непосидючим співоchim ман-
дрівникам. Наш шановний Орест у складі
сімейного тріо "Жайвори", виступав
перед королем і королевою та коро-
лівською знаттю в Парижі. А в Києві у
тому ж складі своїми піснями у Маріїн-
ському палаці вітали президента Франції
п. Жака Ширака та президента України
Леоніда Кучму.

Понад 100 газет та журналів, як
України, так і зарубіжжя інформували
про діяльність братів Ореста і Тараса та
їхнього батька Михайла.

Маестро Орест Баран сьогодні не ті-
льки директор філармонії, але і діючий
артист-бандурист. Тож бажаємо йому
творчого неспокою, світлого плаю й далі
у світі прославляти неньку Україну! ❀

ЮВІЛЕЙНИЙ ПОДАРУНОК ОЛІ ГЕРАСИМЕНКО

Ще не відлунали звучні образи концерту трьох бандуристів - Віктора Мішалова - гостя з Канади, Тараса Лазуркевича та Олега Созанського - львів'ян, знаних і улюблених не тільки у місті Лева, а й далеко за його межами, коли афіші сповістили про наступний і особливий концерт бандурної музики. Це - Оля Герасименко вирішила відзначити 25-річний ювілей своєї артистичної діяльності на Батьківщині. Запросила рідних - батька - професора Вищого Державного Музичного Інституту ім. М. Лисенка, визнаного і шанованого конструктора оновленої бандури з хроматизованим звукорядом, сестру - Оксану Герасименко, старшого викладача ВДМІ, бандуристку-віртуоза і авторку творів для улюбленого інструменту, широке коло близьких друзів та львів'ян, за якими скутила у далекій Каліфорнії.

Отож - чудовий дарунок Олі Герасименко це бандура у новій, досі нечуваній і небаченій іпостасі: сольовий інструмент, на якому артистка виконує твори одного з найскладніших жанрів класичної музики - концерти, спеціально написані для бандури в супроводі симфонічної оркестри.

... Вечір, 2 вересня 1999 року, Львівська філармонія. Зал ім. Станіслава Людкевича. На сцені тендітна постать молодої чарівної жінки, здається воєдино злитої з прекрасним дзвінком інструментом...

З віртуозною легкістю перебігають пасажі срібних струн, вдаряють акорди, перегукуючись з різнометровими групами оркестру. - А музика розливається широкими, щедрими хвилями українських мелодій, за якими схвильовано стежать численні слухачі. Це - Концерт № 2 для бандури з симфонічною оркестрою - "Романтичний". Так визначив його образність композитор Юрій Олійник, присвятивши свій твір дружині - Олі Герасименко. Її зустріч з майбутнім чоловіком була дійсно романтичною, несподіваною і благо-

датною. Винісши з рідного дому любов до старовинного українського інструменту, розуміючи і доцінюючи новаторські досягнення батька, вона саме бандурі присвятила своє творче життя. Після закінчення Львівської, - ще навчаючись в аспірантурі при Київській консерваторії в класі професора С. Баштана, Оля Герасименко отримала з рук Віктора Мішалова партитуру Концерту № 1 для бандури з оркестром Юрія Олійника під назвою "Американський" і з успіхом виконала його на випускному іспиті. Згодом - грала цей твір ще в кількох містах України й нарешті... написала листа авторові. Так почалося листування, особисте знайомство, духовна близькість, кохання, одруження...

Син вимушеного емігранта, знаного адвоката з Тернополя, уроженця цього галицького міста, Юрій Олійник - освічений, талановитий музикант - піаніст і композитор. Його твори наснажені українським різножанровим мелодизмом, а зустріч з Олею поглибила зацікавлення митця бандурою - цим дійсно чудовим широким українським інструментом. Нині, завдяки конструкторським нововведенням професора В. Герасименка, бандура піднялася на найвищий рівень виконавського мистецтва, дорівнюючи утвердженням в класичному репертуарі - фортепіано, скрипці, віолончелі.

У програмі ювілейного вечора прозвучав ще один (з усіх чотирьох) Концерт № 4 Ю. Олійника - "Трипільський". Виконували - Оля Герасименко у супроводі симфонічної оркестри під батуютою Сергія Бурка, керівника прославленого камерного оркестру "Віртуози Львова".

Три частини твору мають програмні назви: "Світанок", "Апогей", "За горизонтом" і спрямовують асоціативне сприймання слухачів до чергових етапів розвитку прадавньої культури Трипільля. Як доведено історичною наукою, цей пласт індоєвропейської

культури сформувався на берегах Дніпра, сягнувши вершин розквіту між шостим і першим тисячоліттям до нашої ери.

Композитор вміло використовує у трьох частинах Концерту відповідні засоби інструментальних звучань, виділяючи партію солюючої бандури то у діалогах з групою духових, то у віртуозних каденціях. Ефект сивої давнини створюють глухі удари литавр, загострення акордики, поліфонізація фактури. Динамічні і темброві контрасти, грайливі інкрустації танцювальних ритмів активізують розгортання симфонічного дійства.

У другій, повільній частині, котра символізує "Апогей" - вершину трипільської культури, хвилює провідна тема-рефрен рондальної побудови - старовинна українська пісня "Зелена рута, жовтий цвіт..." На мій погляд, вона надає музичним образам певної елегантності: "Не піду за тебе, піду в світ..." Ну що ж, щастя також дається людині не без втрат...

Третя частина - це уже "розпорошення" у світі давніх традицій Трипільля, але музика бадьора, оптимістична. Її зміст можна сприйняти, як утвер-

дження в нашій сучасності глибинної спадщини віків.

До програми першого відділу концерту Олі Герасименко увійшли твори перекладені для інструментальних ансамблів за участю бандури. Це Концерт Ля мажор для чембало і струнного квартету німецького композитора Карла Діттерса фон Діттерсдорфа (виконували Оля і Оксана Герасименко (бандура), струнний квартет у складі Людмили Сауляк, Ольги Лучак, Галини Козак та Олеся Пахолківа, соло гобоя - Андрій Гембара), Концерт Ре Мажор Дмитра Бортнянського для чембало і струнної оркестри прозвучав у виконанні камерної оркестри "Віртуози Львова" під керівництвом Сергія Бурка. Миле враження залишила прем'єра ліричної п'єси Мирослава Скорика "Листок до альбому" для бандури і струнного квартету.

Загальну атмосферу Ювілейного концерту характеризували радість спілкування з музикою, з рідним інструментом - бандурою. У цей настрій органічно впліталось, поглиблюючи його, і вступне і супровідне слово чарівної як завжди, ведучої концерту музикознавця - Наталі Самотос.

Виступ Олі Герасименко Олійник 27 жовтня ц. р. в American River коледжі, Сакраменто, виконання "Трипільського" концерту.

Ola Herasymenko Oliynyk performs "Trypillian Concert" at American River College in Sacramento, CA

А захопленню слухачів не було меж, і це не без перебільшення...

На сцену і до рук виконавців, а передусім - героїні вечора Олі Герасименко, буквально "пливли" чудові, барвисті китиці квітів. Довго не змовкали бурхливі, гарячі оплески.

Отож, завдяки талановитій, віртуозній грі солістки, щедрому розмаїттю супровідних музичних образів, удосконалена сучасна бандура знову підтвердила необмежене багатство своєї виконавської палітри. ❖

РОМАН ГРИНЬКІВ: "НЕ Я ВИБИРАВ БАНДУРУ - ВОНА МЕНЕ ВИБРАЛА"

Він не просто бандурист, він великий музикант і новатор. Просто в його руках, на щастя, опинилася бандура. Вийшло так, що Захід сприйняв її як повноцінний (хоч і досить екзотичний) інструмент раніше, аніж ми змогли звільнитися від стереотипів щодо бандури. Звісно, їм легше. Хоча б тому, що близько двох років тому саме Роман Гриньків був одним із тих, хто представив інструмент західній публіці. Багато в чому завдяки йому виконання класичної чи джазової музики, окрім народної, на бандурі тепер сприймається цілком природно.

Нещодавно Роман записав диск з видатним американським гітаристом Елом ді Меолою для відомої фірми Telarc під назвою "Winter Nights".

Романе, а як Ви познайомилися з цим гітаристом? - Зовсім випадково Іегуді Менухіну потрапила до рук відеокасета із записом виступу бандуристів. Два номери, які йому сподобалися, він захотів включити у свій концерт. Виявилось, один з них виконує я, а інший - моя дружина Лариса Дедюх. І досить скоро ми виступили у цьому концерті в Брюсселі. Наступного дня в тому ж залі грав Ел ді Меола, після концерту мене йому представили. Із собою у мене була бандура, і, знайомлячись, ді Меола насамперед звернув увагу на неї і попросив зіграти. Почувши, як це красиво, він також почав імпровізувати. Мікрофони ще були включені, і люди, почувши музику, стали повертатися до залу. Вийшов такий джем-сейшн, після якого Ел запропонував мені виконати з ним номер на його наступному концерті. Відтоді в нас зав'язалася дружба. Але я тільки зараз упіймав себе на думці, що і Менухін, і ді Меола передусім зацікавилися бандурою. А вже потім - мною. Будь я гітаристом - такого б, напевно, не трапилося. І, звичайно, важливо те, як я зу-

мів подати інструмент.

Маю зізнатися, що я не є джазовим музикантом. Я радше такий собі бандурист-імпровізатор: намагаюся привнести якісь сучасні ритми, гармонії та стилі в нашу національну музику. За що дуже вдячний своїм викладачам (В. Лисенко, Л. Чмельовій, проф. С. Баштану), які відкрили для мене нюанси звуку і дали технічну базу. Якщо звести воедино все, що знаєш, - класику, народну і джазову музику, - відкриваються необмежені можливості. Саме такий мій підхід сподобався Елу ді Меола. Для Ела тема бандури чиста, суто професійна. І я вдячний друзям, менеджеру і посольству за те, що зміг був приїхати до Ела і не морочити йому голову ні моїми візами, ні моїм перекладачем, ні моїм транспортом. І хочеться, щоб коли Ел, приїхавши до нас до Києва, не подумав, що потрапив десь на європейські задвірки, де не вистарчає дротиків, освітлювач запив, а інженер кудись зник. Головна проблема в Україні - менталітет наших людей. Вони хочуть, щоб їм платили за європейськими стандартами, але працювати при цьому - як-небудь, не несучи ніякої відповідальності. Мене це дуже непокоїть.

Цей проект з Елом ді Меолою є для вас можливістю реалізувати власні амбіції, чи познайомити світ з бандурою і через неї - з Україною?

- Звичайно ж друге. Мені немає чого лукавити. Якщо говорити про творчі амбіції, то у мене вже 6 компакт-дисків, щоправда невиданих. Та все ж у них я себе зреалізував. До речі, Ел ніяк не може зрозуміти, як таке може бути: коли у тебе ідея ще в голові і ти повинен переконати інвестора - це одне, але коли робота практично зроблена, ти не можеш знайти коштів, щоб її завершити, - це не нормально. Що ж до "Winter Nights", то спершу передбачалося, що роль бандури буде меншою.

Але, почувши наші різдвяні мелодії, Ел так захопився, що попросив мене записати між речами сольні інтродукції. Все ж таки обдарованість цієї людини, окрім музичних здібностей, полягає в умінні підійти до питання концептуально. На відміну від багатьох інших, які використовують щось нове і незвичайне лише "для краси", як допоміжний матеріал, Ел вник, докопався до самої суті української музики. І те, що він так захопився бандурою, робить честь не тільки мені - це свідчить про самоцінність нашої культури. Її нікому не треба нав'язувати, на неї і так звернуть увагу.

Але чи готові ми до радикальних експериментів з бандурою? - Що стосується публіки, то її треба виховувати. Просто у нас зазвичай така манера подавати національну тему, що це всіх відлякує. Головне - знайти нормальну форму. А що стосується професіоналів, то ми вже здатні власними зусиллями удосконалити інструмент. Я це довів - просто засукав рукави і зробив. Це було необхід-

но, бо я вже як музикант міг і хотів більшого, аніж був здатний дати мій інструмент. Залишалось або переключитися, скажімо, на гітару, до якої я відчував велику симпатію, або "потеслярувати" - розширити можливості бандури. Одна проблема - треба багато таких бандур. Спершу було чимало прихильників серед бізнесменів, президентської адміністрації, міської влади, які обіцяли: тільки-но зроблю інструмент - вони допоможуть налагодити виробництво. А зробив - подарували квіти, поплескали по плечу і все: Гриньків у нас, мовляв, один, а у нього вже інструмент

є, то навіщо більше.

До того ж, мене постійно переслідують дебати "шанувальників бандури", чи варто настільки удосконалювати інструмент і виконання, чи не перестає він бути бандурою? Я завжди говорю у відповідь - в історії розвитку музики були лідери, які певним чином змінювали уявлення про можливості інструменту. І в бандурному мистецтві цим займалося не одне покоління новаторів. Вони популяризували бандуру і розвивали жанр. Водночас завжди існувала течія, котра виступала проти віртуозного виконання, вважаючи це за "трюкацтво",

оберігаючи бандуру від інтеграції у світ, намагаючись зберегти її лише для певного кола поціновувачів. Ця позиція зрозуміла, але для мене несприйнятна. Таким чином, пошуки, розпочаті років 50 тому, зараз знаходять своє логічне продовження. Не тільки у моїй творчості, а й у роботі моїх друзів, котрі знають і використовують можливості інструменту. Зараз настає нова віха в історії роз-

витку бандури, коли вона перестає бути атрибутом глибокої старовини.

Яке місце у цьому процесі посідає Роман Гриньків? - Мені складно сказати. Так вийшло, що в житті не я вибирав бандуру, а вона вибрала мене. Мій дід був кобзарем і робив інструменти для нашої сім'ї. А вся сім'я була великим ансамблем бандуристів. І я ще на світ не з'явився, а на мене вже чекав інструмент. Вибору в мене не було, я віддавав їй увесь свій час навіть у дитинстві. Тому я не відділяю свою долю від бандури. ❖

Розмову вів Криштофович-молодший

ЗОЛОТИЙ АКОРД

Загально відомо, що бандура - улюблений український національний інструмент, яким ми пишаємось і який є невід'ємною частиною нашої духовної спадщини. На жаль, сьогодні з причин необізнаності та нестачі уваги навколо бандури склався стереотип - інструменту із обмеженими виконавськими можливостями. Але насправді - інше!

- **Вже створена повноцінна методична та музична база для професійної освіти всіх рівнів**, започаткована видатними діячами бандурного мистецтва: В. Ємцем, Г. Хоткевичем, Г. Китастиком, В. Кабачком, С. Баштаном, В. Герасименком та іншими.

- **З'явилася "концертна бандура" нового покоління** - майстра Р. Гриньківа. Цей інструмент на порядок вищий від всіх попередніх зразків бандур чернігівської фабрики музичних інструментів за своїми акустичними та виконавськими можливостями.

- **Іде робота над створенням нових мистецьких проєктів з бандурою**: студійні записи оригінальних творів для бандури, спільні міжнародні проєкти із кращими колективами та виконавцями світу.

Узагальнюючи, можна сказати, що новим етапом у розвитку цього інструменту є процес вдосконалення конструкції бандури і мистецтва гри на ній. Переконливим доказом цього є те, що сучасну українську бандуру високо оцінили відомі всьому світу експерти в музиці: Лорд Ісгудій Мєнухін (Америка, Європа), Ал ді Меола (Америка), Джон Вільямс (Англія), Андреас Фолленвейдер (Швейцарія).

Саме в цей унікальний етап ствердження бандури і з метою її природньої інтеграції у світову культуру як повноцінного інструменту, був створений Фонд розвитку і вдосконалення бандурного мистецтва "Золотий акорд". Творчим колективом Фонду розроблена довгострокова "Програма розвитку бандурного мистецтва", в основі якої є серія мистецьких, учбових та технічних проєктів. Дізнатися про всі досягнення і ознайомитись з проєктами та діяльністю Фонду ви зможете із нашої сторінки на інтернеті: <http://bandura.kiev.ua>

В разі Вашого зацікавлення ми відкриті до творчого спілкування або співпраці з інвесторами над конкретними проєктами. Наша адреса: Україна, 01001, Київ а/я В118 БАНДУРА.

Президент Фонду "Золотий акорд"

Роман Гриньків

Krysztofowych, Jr.

(correspondent of "Day" newspaper in Kyiv)

CAPTIVATED BY THE BANDURA

He's not just a bandurist - he's a great musician and innovator. It is good fortune that the bandura ended up in his hands. Ironically, the west has accepted the bandura as a full-fledged (if exotic) instrument before we were able to release ourselves of the stereotypes we have about the bandura. A few years ago, Roman Hrynkyv became one of the few bandurists to regularly perform for foreign audiences. His performances of classical or jazz improvisational music, in addition to

Ukrainian folk music, have helped expand the prism of what is played and what can be expected on the bandura.

Recently, Roman recorded a CD with well-known American jazz guitarist Al Di Meola entitled "Winter Nights", which was released on the Telarc label. Initially Roman's role in the recording was envisioned as less than it turned out to be in the end. Al and his fellow musicians were taken with the wonderful acoustical sound of the instrument, Roman's technical

GOLDEN CHORD FUND FOR THE DEVELOPMENT AND EXCELLENCE OF THE ART OF THE BANDURA

It is widely known that the bandura is the beloved Ukrainian instrument, and integral part of the spiritual heritage which we are very proud of and cherish deeply. Unfortunately, many people today still have a very stereotypical perception of the instrument due to poor exposure to the possibilities of the bandura. As a result, they consider its capabilities as a concert instrument very limited. But reality is quite different!

There has already been created a full-fledged methodical and musical base for professional studies on all levels, which began with such bandura innovators as Y. Yemets, H. Khotkevych, H. Kytasty, V. Kabachok, S. Bashtan, V. Herasymenko and others.

There is a "concert bandura" of a new generation, designed by Roman Hrynkiw. This instrument outpasses its predecessors in acoustic and performing capabilities.

New artistic projects are being created with the bandura as the key component - studio recordings of original compositions for the bandura, joint international projects with the best ensembles and performers of the world.

This age of progress became possible due to the advantages made in the design and construction of the bandura, and in the technical performance of those playing the instrument. What drives this point home is the high regard shown for this instrument by such world-class musicians as Lord Yehudi Menuhin (US, Europe), Al Di Meola (US), John Williams (England) and Andreas Vollenweider (Switzerland).

It is during this remarkable and exciting period, when the bandura is making its mark in the international music scene and expanding its audience and capabilities, that the Golden Chord Fund for the Development and Excellence of the Art of the Bandura was founded. The creative core group of the Fund has already developed a long-term "Program for Bandura Development" which includes a series of artistic, educational and technical projects. If you are interested in reading about the program more detail, please see our Website at www.bandura.kiev.ua or write us at: UKRAINE , 01001 Kyiv, a/c B118 BANDURA

Golden Chord Fund President

Roman Hrynkiw

capabilities and the interesting Ukrainian folk melodies which can be heard in the interludes interspersed between the numbers. Roman feels that Al is not only a great musician-performer, but is amazing in his ability to conceptualize a project. Unlike other musicians who may take something new and use it as dressing, he really delves into its roots, learns to understand what he's working with and how it can be featured most effectively. Of course, it is personally rewarding for Roman to work with a musician of such a high calibre. However, Roman stresses that actually this attests to the tremendous value placed by others on our culture. Just by coming into contact with what we have,

people take notice and truly appreciate the many treasures of Ukrainian culture, without anyone forcing it on them.

You can hear Hrynkiw's bandura with Al Di Meola "Winter Nights", see page 52

A BANDURA CONFERENCE AND CONCERT IN TERNOPIL IN MEMORY OF HNAT KHOTKEVYCH

The article by Olha Koziy is devoted to the 60-th anniversary of the death of Hnat Khotkevych and the concert and seminar that marked this date in Ternopil, Ukraine. Olha Koziy is an instructor of bandura at the Ternopil College of Music.

On April 5, 1999 the fourth year students at the college prepared a number of lectures that covered a variety of themes related to the musical heritage left Hnat Khotkevych. Mykhailo Khrypivnyj, Nadia Voloshchuk, Oksana Vrublevska and Olha Kuzmykha spoke about his theatrical and bandura involvement. Marta Podpovych, director of the school, who knew the wife of Khotkevych, Platonida, contributed her own impressions on the subject.

The concert took place on April 16. The performers included a visiting art-

ist Lidumyla Posikira, and students Dmytro Hubiak and Taras Kuzymuch. Halyna Hvozdykevych and Vitali Balaban offered introductory remarks. The female bandura ensemble under the direction of Iryna Turko were first on the program with a performance of "Baida". Halyna Koval sang a song by Bilash, Halyna Hvozdykevych played "Dumka" by Barvinsky. Nadia Kulyk played "Lullaby" by Oksana Herasymenko and sang a Ukrainian folk song. Oksana Vrublevska performed "Elegy" by Oksana Herasymenko and "Duma Nevolnyk". The rest of the program consisted of appearances by the visiting artists from Lviv Taras Kuzmych, Dmytro Hubiak and Liudmyla Posikira.

During the closing remarks the students were congratulated for a most successful event.

OREST BARAN - THE NEW DIRECTOR OF LVIV PHILHARMONIC

"Thanks to the bandura, he became a director" -title of an article by R. Holovyn, honorary member of the all Ukrainian fellowship "Prosvita".

Mr. Baran was recently appointed director of the Lviv Philharmonia, an organization that is responsible for concerts of local and visiting artists, the symphony orchestra, the chamber orchestra, the folk instrument ensemble and many musicians in the city of Lviv. This is a very demanding position.

Since childhood, Orest was always busy with music. Being the son of Mykhailo Baran, a well known kobzar, Orest participated in all kinds of musical events with his father and younger brother Taras. He belonged to many ensembles and having graduated from the conservatory, became a member of the "Philharmonia". He performed in all the provinces of Ukraine as

well as other countries: Russia, Belarus, Moldowa, Poland, Slovakia, Hungary, Belgium, France, Germany, Austria, USA, Australia, Canada.

Zhaivory - "The Larks" a bandura trio from Lviv - Orest Baran (above), Taras and Mykhailo Baran

In Greece Mr. Baran had an interesting performance. The singers in his group refused to perform because there was no piano in the hall. Orest looked over their piano scores and offered to accompany them on the bandura. The singers enjoyed performing with the bandura and the audience liked it so much that after the performance 25 bottles of champagne were brought back stage and popped simultaneously and

Orest had to hide his bandura quickly before he was overrun by the admirers and the champagne.

In Ukraine Orest, his younger brother Taras and their father Mykhailo have formed a trio "Zhaivory" whose performances are reviewed in over 100 newspapers. They also performed at the Royal Palace in France and in for the French President Jacques Shirak when he visited President Kuchma.

AN ANNIVERSARY GIFT OF OLA HERASYMENKO

Lubomyra Yarosevych, a musicologist from Lviv, offers a review of a concert on the 2-nd of September in which the bandura played by virtuoso Ola Herasymenko was featured in one of the most complex musical genres, namely concertos especially written for bandura and a symphony orchestra.

On the concert stage at the Lviv Philharmonic Liudkevych Hall was observed a frail charming young woman who seems to be permanently fused with her wonderful instrument. Her fingers dance over the strings with dazzling lightness. Chords and rapid passages are exchanged with various orchestral instruments of different timbres. The music flows in rich cascades of Ukrainian themes toward the spellbound audience. It is Concerto No. 2, subtitled "Romantic" by the composer Yuriy Oliynyk, which he dedicated to his wife Ola Herasymenko.

Today, the bandura, thanks to Professor Vasyl Herasymenko's innovations, reached its highest stage of development. It has become comparable to such old concert instruments as the piano, the violin, and the cello.

The program included one more concerto by Yuriy Oliynyk: the No. 4 "Trypillian". The soloist Ola Herasymenko and the famous Lviv Virtuosos under the direction of maestro Serhiy Burko were

featured in this concert.

The first half of the program featured a concerto of Karl Ditters von Dittersdorf, arranged for two banduras with the Herasymenko sisters Ola and Oksana accompanied by a string quartet which consisted of Liudmyla Saulak, Olha Luchak, Halyna Kozak, and Oleh Pakholkiv. The oboe part was played by Andriy Hembera.

The D Major Concerto of Dmytro Bortniansky was played by Ola Herasymenko - bandura and the abovementioned Lviv Virtuosos conducted by Serhiy Burko. An extra offering was the Album Leaf by Myroslav Skoryk, arranged for bandura and string orchestra, played by the same performers.

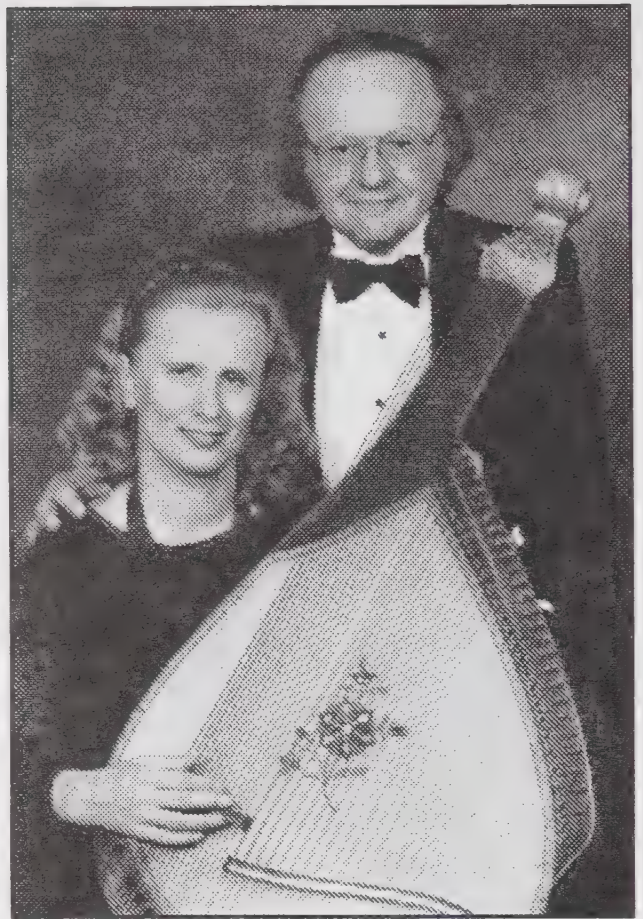
The concert became a joyful encounter between the musicians and the audience sharing a beloved Ukrainian instrument, the bandura. The atmosphere was enhanced by the commentary of musicologist Natalia Samotos. The audience was thrilled and broke into an almost endless standing ovation while a continuous supply of flowers flowed to the stage.

This was a triumph for the talented performer Ola Herasymenko Oliynyk and the latest concert bandura which has shown to possess a rich seemingly inexhaustible variety of technical and coloristic tonal possibilities. ❖

ФЕСТИВАЛЬ МИСТЕЦТВ УКРАЇНСЬКОГО ЗАРУБІЖЖЯ в КИЄВІ

З 18 по 20 жовтня у Києві проходив Фестиваль мистецтв українських етнічних земель та діаспори під гаслом "... Кордони наші вкаже пісня...". Ініціатором проведення його виступило Товариство зв'язків з українцями за межами України "Україна-Світ". Концепцію презентації в Україні народного та професійного мистецтва українського зарубіжжя розробили кандидат мистецтвознавства Ольга Бенч та письменник Олександр Шокало. Їх підтримали Державний Комітет України у справах національностей та міграції, Міністерство Культури і Мистецтв України, запропонувавши для початку включити Фестиваль у Всеукраїнський огляд народної творчості і стали співавторами цьогорічної мистецької акції.

Протягом 1998-99 років Товариство "Україна-Світ" силами фахівців своєї музичної секції, за сприянням мистецьких та громадських об'єднань зарубіжних українців проводило відбір колективів і окремих виконавців. Фахова експертна рада рекомендувала переможців відбіркового туру до участі у Фестивалі. Ними стали фольклорні, та народні колективи, окремі виконавці, народні й професійні майстри (близько 500 осіб) з 14 країн світу: Польщі, Словаччини, Румунії, Білорусі, різних регіонів Росії (Кубані, Поволжя, Далекого Сходу, Республіки Комі), Латвії, Литви, Естонії, Молдови і Придністров'я, Казахстану, Вірменії, Хорватії. На фестиваль було також запрошено професійних музикантів-виконавців та композиторів з українського зарубіжжя: Ігоря Соневицького, Ольгу Герасименко-Олійник (США), Любу та Іриня Жуків, Віктора Мішалова (Канада), Галину Чорнобу Георгія Кузовкова, Ірину Семенову, Наталію Платонову, Ігоря Мацієвського, Володимира Довганя, Руслана Кадирова, Сайфуллу Хайрулліна (Російська федерація). Від України у Фестивалі взяли участь Народна артистка України Оксана Білозір та Заслужена артистка України Надія Петренко.

Юрій Олійник - нагороджений Почесною грамотою Кабінету міністрів України та Оля Герасименко - бандуристка, нагороджена званням "Заслужена артистка України"

Yuriy Oliynyk - awarded an honorary citation by the Cabinet of Ministers of Ukraine and Ola Herasymenko, awarded the title of "Meritet Artist of Ukraine"

19-го жовтня на сцені Національного театру опери та балету України ім. Т. Шевченка відбувся Концерт народних і професійних виконавців з українських етнічних земель та діаспори.

Концерт мав на меті висвітлити регіональне розмаїття традиційної української культури в етнічних землях, а також показати, як пісенна традиція виявляється у професійній творчості композиторів, які через ті чи інші обставини життя опинилися за межами своєї етнічної батьківщини. Таким чином до програми концерту увійшли давні, маловідомі пісенні та інструментальні зразки, що збереглися в українських етнічних землях (Лемківщина, Підляшшя, Берестейщина, Марморощина, Пряшівщина, Кубань); популярні українські

Учасник Фестивалю Мистецтв Українського Зарубіжжя в Києві - бандурист, засновник канадської фундації "Бандура" Віктор Мішалов нагороджений почесним званням заслужений артист України

Victor Mishalow, founder of the Canadian Foundation "Bandura", who was awarded the title of "Merited Artist of Ukraine" at the Festival

народні пісні пізнішого походження у виконанні ансамблів з Естонії, Латвії, народних хорів з Росії та Казахстану; Професійна музична творчість, яка закорінена у народному мистецтві. Уперше у Києві прозвучали твори композиторів-українців з діаспори: Ігоря Соневицького, Володимира Довганя, Валерія Кікти, Григорія Китастого, Ігоря Мацієвського, Юрія Олійника.

Самовідданою творчою працею на ниві української культури митці зарубіжжя заслужили достойне державне визнання. Українська держава нагородила Орденом "За заслуги" III ступеня Ігоря Соневицького (США) - композитора, музикознавця, культурно-громадського діяча. Почесні звання "Заслужений артист України" присвоєні Любі та Іриней Жукам (Канада) - концертуючим піаністам, популяризаторам української класичної та сучасної фортепіанної музики; Віктору Мішалову

(Канада) - бандуристові, викладачеві гри на бандурі, засновникові благодійної фундації "Бандура", Тетяні Бочтарьовій (РФ) - солістці Кубанського козачого хору, Ользі Герасименко Олійник (США) - бандуристці, викладачці гри на бандурі, редакторів квартальника Товариства Збереження Української Спадщини Північної Каліфорнії.

Під час концерту прозвучали твори для бандури - Юрій Олійник - уривки з Трипільського концерту у виконанні Ольги Герасименко та Симфонічного оркестру Оперної Студії Київської Музичної Академії, керівник та диригент Левко Горбатенко та Український танець "Гайдук" у виконанні Віктора Мішалова.

Фестиваль мистецтв українських етнічних земель та діаспори показав Україні, що за її межами живуть глибинні традиції української культури, живе в зарубіжних українцях духовний тип етносу. Надалі Товариство "Україна-Світ" та УВКР планують на основі концепції фестивалю "Мистецтво українського зарубіжжя" та на досвіді цьогорічного мистецького заходу розгорнути широкомасштабну культурологічно-мистецьку роботу, яка має охопити українців цілого світу. Тож зголошуйтеся, українці, до великого пісенно-ділового збору!

Інформація "УФ"

КІНО ФЕСТИВАЛЬ "НАШОГО ЦВІТУ - ПО ВСЬОМУ СВІТУ"

Інститут досліджень діаспори ініціював проведення щорічного міжнародного фестивалю "Нашого цвіту по всьому світу". Мета фестивалю - сприяння піднесенню рівня національної самоповаги українського загалу. До участі у ньому запрошуються кіноаматори, а надіслані ними кінострічки мають висвітлювати минуле та сучасне громадське, культурно-просвітнє, жіноче, молодіжне релігійне, спортивне життя українців зарубіжжя. Адреса: Україна 01034 Київ а/с 507. Телефон (44)244-2911, факс (44) 513-7132.

(З газети "Український форум", Київ, 10 листопада 1999 року).

UKRAINIAN DIASPORA ARTS FESTIVAL HELD IN KYIV

A Festival of Arts from Ukrainian Ethnic Territory and the Diaspora took place 18-20 October 1999 in Kyiv under the slogan "Our borders will be marked by song". The Association "Ukraine-World", which acts in the capacity of liaison between Ukrainians of Ukraine and throughout the world, was the initiator of this grand concert. The idea of having a presentation of folk and professional arts from the diaspora was conceived and developed by arts specialist (kandydat nauk) **Olha Bench** and writer **Oleksandr Shokalo**. They received support from the State Committee of Ukraine on Nationalities and Migration, Ministry of Culture and Arts of Ukraine, suggesting at first, to include the concert as part of the all-Ukraine cycle of concerts featuring an overview of Ukrainian performance and arts from all regions of Ukraine.

Throughout 1998-99, the Ukraine-World Association's panel of music experts conducted the selection of participants and recommended both individual performers as well as ensembles. Almost 500 performers participated in the program- folklorists, folk artists and professional musicians alike from 14 countries: Poland, Slovakia, Romania, Belarus, various regions of Russia (Kuban, Povolzhia, Far East, Komi Republic), Latvia, Lithuania, Estonia, Moldova and Transdnier, Kazakhstan, Armenia, Croatia. Also invited to the festival were professional musicians and composers from the diaspora such as **Ihor Sonewycky**, **Ola Herasymenko** (USA); **Luba** and **Ireneus Zuk**, **Victor Mishalow** (Canada); **Halyna Chornoba**, **Heorhiy Kuzovkov**, **Iryna Semenova**, **Natalia Platonova**; **Ihor Matsievsky**, **Volodymyr Dovhan**, **Ruslana Kadyrova**, **Sayfulla Khayrullin** (Russian Federation). Two participants from Ukraine were Honored Artist of Ukraine **Oksana Bilozir** and

Merited Artist of Ukraine **Nadia Petrenko**.

The Festival began on October 19 at the Taras Shevchenko National Theatre of Opera and Ballet. Its aim was to highlight the regional diversity of Ukrainian culture in Ukrainian ethnic territory, as well as to demonstrate how the folk tradition surfaces in the professional creativity of composers, who due to some obstacles or life situations ended up beyond the borders of their ethnic homeland. As a result, the concert program included many little-known songs or instrumental pieces which were preserved in Ukrainian ethnic territory, such as Lemkivschyna, Pidliashshia, Beresteyschyna, Marmoroschyna, Priashivschyna, Kuban); more recent popular Ukrainian folk songs performed by ensembles from Estonia, Latvia, and folk choruses from Russia and Kazakhstan.

Works of composers such as **Ihor Sonewycky**, **Volodymyr Dovhan**, **Valeriy Kikta**, **Hryhory Kytasty**, **Ihor Matsievsky** and **Yuri Oliynyk** were featured, often for the first time in Kyiv.

For their selfless dedication to Ukrainian culture, many of the artists received Ukrainian State awards and acknowledgements: **Ihor Sonewycky** (USA)-composer, musicologist, cultural activist, **Luba** and **Ireneus Zuk** (Canada)- concert pianists, popularizers of Ukrainian classical and contemporary piano music; **Victor Mishalow** (Canada)- bandurist, instructor, founder of Bandura Foundation; **Tetiana Bochtaryova** (Russian Federation) - soloist of the Kuban kozak Choir, **Ola Herasymenko Oliynyk** (USA) - bandurist, instructor, editor of the quarterly of Ukrainian Heritage Club of Northern California.

NEW BANDURA RECORDINGS

Roman Sawycky

" STRINGS OF THE SOUL "

A new cassette, "Strings of the Soul" produced and distributed by the Yevshan Corp. of Canada (issue CYFP-1148, Dolby processing), features composer-vocalist-bandura player Oksana Herasymenko of Lviv. This well-traveled featured artist is the daughter and student of Prof. Vasyl Herasymenko, longtime lecturer at the Lysenko State Music Institute in Lviv, himself an eminent performer and recognized builder of a new, augmented concert bandura.

After graduating from the Lviv Conservatory, Ms. Herasymenko showed the bandura to best advantage at the International Guitar Festival in Havana, where she performed at the invitation of Ichiro Suzuki, with whom she toured festivals in Spain, France and Japan. A winner of several international competitions, Ms. Herasymenko now teaches at the Lysenko Music Institute.

The first part of her new recording explores the intimate chamber music atmosphere of voice and strings in such compositions as "Bez Tebe Den" (A Day Without You), lyrics by Oles Babiy.

"Stoyit Hora Vysokaia" (There Stands a High Mountain) features melancholy variations, and "Strong Winds" (text by Ye. Cherednychenko) is a lament on the separation of lovers. In the latter instance one

is tempted to compare Ms. Oksana Herasymenko - a prolific, gifted, melancholy songstress - to the legendary Marusia Churai.

The second part of the recording focuses on the bandura as solo instrument and as performed with flute, played by Kateryna Nemesh. Conceived independently of any folk influences, the abstract music conveys a wide range of feelings marked by an impressionistic mode; this is conveyed in such works as "Fall Dreams" and "On Wings of Daydreams".

"Paris Portrait" is an evocation of the legendary bandura virtuoso Vasyl Yemetz, who once shone in the City of Light. His instrument is heard no more in the great salons along the Seine, but is still speaks to those who want to hear the strings of national inspiration.

All in all, the music on "Strings of the Soul" is of a lyrical persuasion, expressed in melancholy musings tinged with impressionism. This style relates somewhat to that of early 20th century composers of Lviv but with an added twist: gentle jazz harmony.

The performance, including duets with flute, are entirely convincing. This heartfelt effort can provide a relaxing pause at the end of a long day. It should be noted that the new, augmented concert bandura projects further than the old folk prototype.

Ms. Oksana Herasymenko has some 60 bandura works to her credit; hers is a strong commitment to the Ukrainian folk idiom. On this cassette she is assisted by folk musician Myron Bloshchychak.

The recording has a technical finesse capturing closely miked sound coming out of perfect silence (unfortunately Yemetz and Hryhoriy Kytasty were not recorded with the Dolby system), setting a standard for other Lviv bandurists, such as Taras Lazurkevych and Oleh Sozansky. The song titles and notes appear in Ukrainian only with exact timings given for each selection.

"Strings of the Soul" is available by mail order from: Exotic Ukrainian Gifts, 5253 Glancy Dr., Carmichael, CA 95608

Протягом багатьох століть у талановитому середовищі українського народу творився його феномен - музично-поетичний епічний скарб, в якому глибоко, яскраво відображені всі сторони буття. Незмінним учасником того процесу був неповторний музичний інструмент - кобза-бандура. Зусиллями музичних майстрів легендарна кобза-бандура останнім часом докорінно реконструюється, набирає сучасного вигляду і сучасних технічно-виразових можливостей, придатна до відтворення повноцінної, різноманітної за змістом та формою інструментальної музики.

Ще попереднє покоління бандуристів та прихильників кобзарського мистецтва не припускали того, що для бандури будуть писатись і блискуче виконуватись концерти в супроводі симфонічних оркестрів. Сьогодні це вже реальність! (В. Герасименко)

Саме таку реальність презентує 2-й альбом відомого співака-бандуриста Тараса Лазуркевича, який є випускником Львівського Вищого музичного інституту (1994) і лауреатом Першого Міжнародного конкурсу бандуристів імені Г. Хоткевича в Києві (1993) а також учасником багатьох музичних фестивалів у Канаді, Франції, Бельгії, Польщі, Словаччині, Росії. Саме він разом з професором В. Герасименком у 1990 році розпочав відродження забутого в Україні харківського способу гри на бандурі та репертуару для бандури такого типу. А ще в 1989 році на I Всеукраїнському фестивалі популярної музики "Червона рута" Тарас Лазуркевич дебютував і в іншому амплуа - як автор і виконавець власних пісень. Деякі з них представлені в цьому альбомі поряд з перекладеннями для бандури класичної музики і оригі-

ТАРАС ЛАЗУРКЕВИЧ

нальних інструментальних творів.

Сьогодні Тарас успішно поєднує обов'язки педагога з концерто-пропагандистською діяльністю, а також очолює обласну Асоціацію бандуристів Національної музичної спілки і є Президентом мистецького благодійного фонду "Кобзар".

This is the second Album of well-known singer-bandurist Taras Lazurkevych, a graduate of Lviv Higher Institute of Music (1994) and laureate of the first International Bandura Competition (1993), a participant of many music festivals in Canada, France, Belgium, Poland, etc. Together with the noted bandura constructor, professor V. Herasymenko Taras began to revive the forgotten Kharkiv style of bandura playing and the repertoire for such instrument. In 1989 at the first all-Ukrainian festival of popular music "Chervona Ruta" Taras debuted in another form - as the author and performer of his own songs. Some of these songs are recorded on this album, along with transcriptions of classical works for the bandura and other virtuoso instrumental works.

Mr. Lazurkevych successfully continues the responsibilities of a distinguished pedagogue and a concert bandurist. He also leads the Regional Association of Bandurists at the National Music Union and is the President of the Artistic-Charitable Foundation "Kobzar".

ОЛЕГ СОЗАНСЬКИЙ - БАНДУРИСТ

Ще недавно студент Вищого Державного Інституту імени Лисенка у Львові, а нині - абсолювент по класу бандури професора Василя Герасименка, цей молодий артист уже завоював широке визнання як в Україні, так і далеко за її межами. Олег - лауреат 1-ї премії проведеного у Канаді Міжнародного конкурсу ім. С. Людкевича.

Гомерами України назвав кобзарів-бандуристів Тарас Шевченко, бо ж саме вони у думках, історичних піснях відтворили для нащадків драматичні картини боротьби рідного народу проти татаро-монгольських набігів, мужні подвиги героїв Козацької доби.

Ось і тепер, коли Україна стала Незалежною державою, все гучніше

лунають Золоті Бандури нашої волі - у фестивалях, у концертах різноманітних ансамблів, у виступах солістів.

Один із них - Олег Созанський презентує свій спів у супроводі бандури, а також гру соло та з оркестром. Представник плеяди талановитих учнів проф. В. Герасименка, він втілює на практиці мистецького виконавства творчі ідеї свого наставника - педагога-конструктора оновленої сучасної бандури.

На записі СД - Ок. Герасименко - "Народи мені, дівчино, сина", Вівальді - Весна, Жданкін - Коліскова, Паганіні - Соната, Стельмахук - Туга за милою, Олійник - Українське різдво, Історична - Бандуристе, орле сизий, Хоткевич - Невільничий ринок, Кант - Ой зійшла зоря, Бортнянський - Концерт Ре Мажор.

This young performer, who has recently graduated from Lysenko Higher State Music Institute of Lviv, and who is now a graduate of the bandura class taught by Prof. Vasyl Herasymenko, has already gained renown both in Ukraine and far beyond its borders. Oleh is a laureate of the first prize of S. Liudkevych International Competition held in Canada.

Taras Shevchenko called kobza and bandura players the Homers of Ukraine, as it was they, who rendered the dramatic pictures of the native people's fight against Tartarian and Mongolian invasion and the valiant deeds of Kozak heroes in epic songs and ballads for future generations.

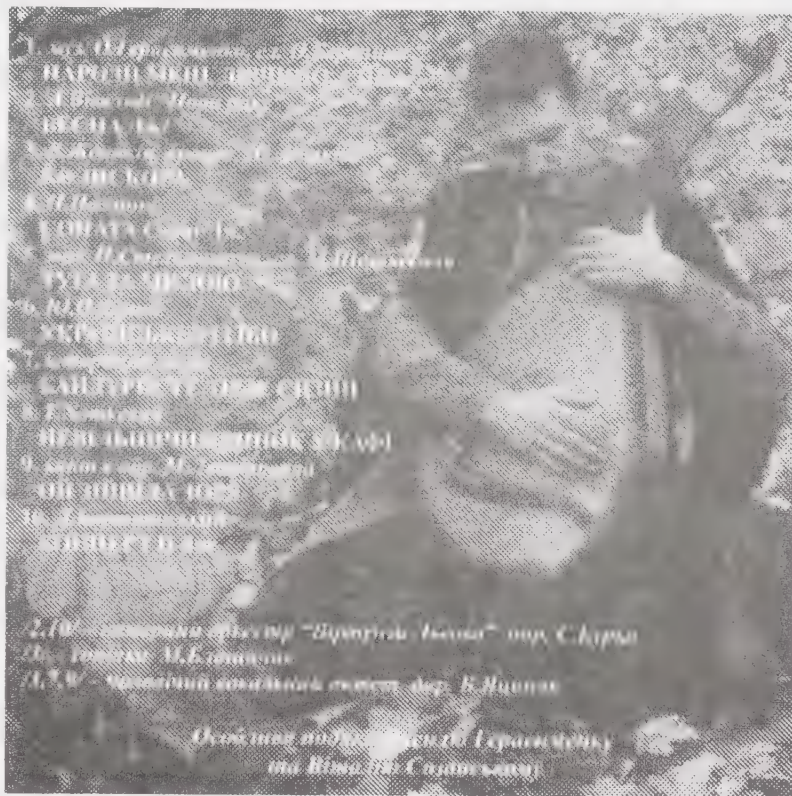
Now, when Ukraine became an Independent State, the Golden Banduras

of our Freedom sound louder and louder during festivals, ensemble concerts, soloist performances.

Oleh Sozansky presents his singing to the accompaniment of bandura as well as playing solo and with an orchestra. As one of Professor V. Herasymenko's talented students, he implements the creative ideas of his teacher (the designer of the revived modern bandura) in his artistic performance.

His CD album includes songs of contemporary Ukrainian composers, historical ballads, and also two classical concertos by Bortniansky and Vivaldi.

To order, please write to V. Mishalow, 119 Maplebranch Path, Etobicoke, Ontario, Canada M9P 3R9

РІЗДВЯНА МУЗИКА НА БАНДУРАХ

Різдво 1998 - Українська капеля бандуристів випустила минулого року відреставрований і переписаний на компакт диск свій Різдвяний Альбом 1960 року, до якого входять слідуючі колядки:

1. Дар нині пребогатий, 2. Нова радість стала, 3. Радість з неба нам прийшла, 4. Бог Предвічний, 5. Добрий вечір тобі, 6. Що то за предиво 7. На Йорданській річці, 8. Святі сиділи, 9. Возвеселімся всі, 10. Ой, видить Бог, 11. Днесь поюще, 12. По всьому світу, 13. Дзвони

Christmas 1998 - the Ukrainian Bandurist Chorus announces the release of a digitally restored and remastered CD of their 1960 Christmas album *Ukrainian Carols*. The message of Christmas is timeless - a message of peace, hope, and joyful tidings celebrating the birth of our Savior. The selections on this CD are the most loved carols of the Ukrainian people set to the beautiful sounds of the bandura.

The program of CD includes:

1. Precious Gift, 2. New Joy Descended, 3. A New Joy Has Arisen, 4. God Eternal, 5. Christmas Greetings, 6. What Wonder is This? 7. In the River Jordan 8. The Saints Sat, 9. All Rejoice, 10. O, God Sees, 11. This Day Singing, 12. Joyful Tidings, 13. Christmas Bells

Новий запис Капелі Бандуристів "Бандурне Різдво" (1999)

Цього року капеля бандуристів під керуванням Олега Махля випустила новий компакт диск, програма якого включає слідуючі колядки: 1. Днесь поюще, 2. Нова радість стала, 3. Adeste Fideles, 4. А у цього хазяїна, 5. Різдвяні мотиви, 6. Ой на Йордані, 7. В Вифлеємі новина, 8. Я дивуюсь та мандрую, 9. Святі сиділи, 10. По всьому світу, 11. Свята ніч, 12. Щедрик, 13. Тиха ніч, 14. О, Коляда!, 15. Бог Предвічний

The New Release Christmas 1999 of Ukrainian Bandurist Chorus under direction of Oleh Mahlay.

This CD consists of:

1. Today We Sing, 2. A New Joy Has Arisen, 3. Adeste Fideles, 4. The Landlord's Carol, 5. Christmas Motives 6. On the River Jordan, 7. The News in Bethlehem, 8. I Wonder as I Wander, 9 - The Saints 10. Throughout the World, 11. O, Holy Night, 12. Shchedryk 13. Silent Night, 14. Oh, Koliada! 15. God Eternal

To order, please write to: Ukrainian Bandura Chorus, PO BOX 12129, Detroit, MI 48212, or visit

<http://brama.com/bandura>,

or the ensemble's website,

<http://www.bandura.org>.

BANDURA CHRISTMAS MAGIC is now available from Yevshan. This recording contains a number of selections of Ukrainian and other Christmas Carols played instrumentally on the bandura (Lviv, Nylon and Kharkiv types) by **Victor Mishalow**, accompanied by Ukrainian folk instruments including the Ukrainian bagpipes, drymba, Kozak horns, flute, zozulka, lira (hurdy-gurdy) and beer bottle. Also synthesizer, sound samples of authentic Ukrainian church bells.

The program includes: 1. Shchedryk, 2. Schedryj vechir, 3. Vo Vyfleyemi, 4. Ho, ho ho koza, 5. Nova radist' stala, 6. Dnes' poiusche, 7. Rizdviani Dzvony, 8. Ishly try tsari, 9. Sviati sydily, 10. Scho to za predyvo, 11. Pat a Pan, 12. Ne plach Rakhyle, 13. Dobryj vechir tobi, pane hospodariu, 14. Na Jordans'kij richtsi, 15. Silent Night, 16. What child is this, 17. God Eternal, 18. Jingle Bells.

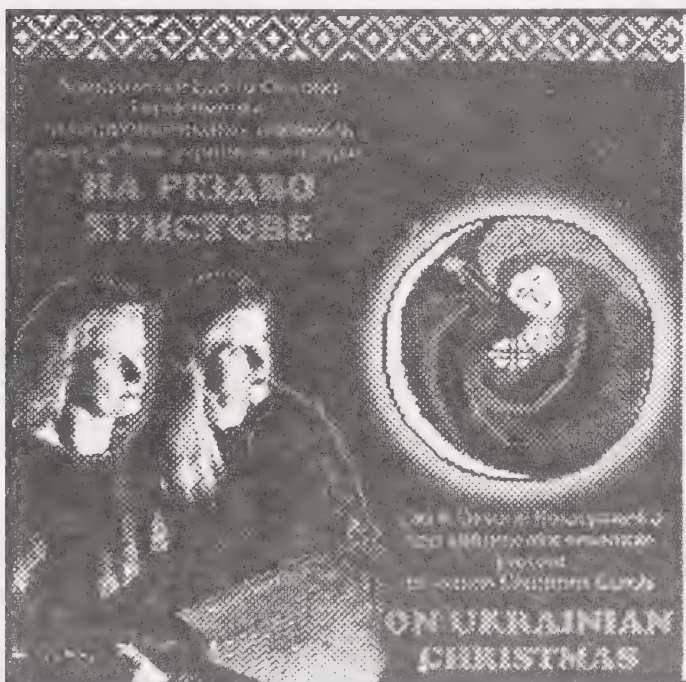

Інструментальні колядки Віктора Мішалова (на бандурах різних типів та інших українських народних інструментах)

Available on CD and cassette. To order please write : Yevshan, Box 325, Beaconsfield, Quebec, Canada H9W 5T8.

On UKRAINIAN CHRISTMAS

A cassette of CD with familiar and also little known Ukrainian Christmas carols in a new arrangement for two banduras, and the velvety, cultured voices of the Herasymenko sisters. In some carols they are joined by an instrumental ensemble of violin, flute, keyboard, pan pipes and drums.

The sound is professional, crystal clear and of the highest quality. There are 22 carols on this tape, 8 of them are in instrumental version.

The program includes: 1. Xrystos rodyvsia! 2. Na Rizdvo Xrystove, 3. Na nebi zirka, 4. Novaia radist' ta Anheliata, 5. Vesela svitu novyna nyni, 6. Try slavni tsari, 7. Vozveselimsia vsi kupno nyni, 8. Dyvnaia novyna, 9. Xto tam po dorozhi?, 10. Svizheye sino, 11. Prechystaia Diva, 12. V yaslax lezhyt', 13. Dyvnaya novyna nyni, 14. Oj, vysoko nad poliamy, 15. Xrystos rodyvsia, 16. Triye tsari, de idete?, 17. Chudesna Zirka, 18. Dyvnaia novyna dnes', 19. V Vyfleyemi dnes' Maria, 20. V Halytskij zemli, 21. Tam na richtsi, na Jordani, 22. Tyxa nich.

To order, please write to: Exotic Ukrainian Gifts, 5253 Glancy Dr., Carmichael, CA 95608, USA

НА РІЗДВО ХРИСТОВЕ - знані і маловідомі українські колядки у виконанні бандуристок сестер Олі та Оксани Герасименко.

AL DI MEOLA - "WINTER NIGHTS" WITH ROMAN HRYNKIV

This new recording of instrumental music by legendary jazz guitarist is now available in music stores and features the Ukrainian favorite "Shchedryk" and other Ukrainian folk melodies which are tied into the improvisational pieces performed on this recording. Joining Mr. Di Meola is Ukraine's own legendary bandurist Roman Hrynkiv. Following is an excerpt from the CD insert written by Al Di Meola:

"In 1992, while touring Europe with World Sinfonia, I met an extraordinary musician that played an awesome looking instrument called a bandura. He proceeded to tell me of his Ukrainian origin, and that the bandura is one of the most well-known instruments of this region.

Backstage after one of my shows, he played us examples of some folk pieces that were captivating! The sound texture and tone were like nothing anyone had heard before. Visually this beautiful instrument was also amazing.

Roman also constructed each and every part of his bandura by hand. A masterpiece was made without the benefit of pre-made parts often found in shops or do-it-yourself building centers such as we have in United States.

The next night I had a show in Luxembourg and invited him to join me on stage. The unique possibilities between bandura and guitar were evident, and are

heard on this recording. I would like to thank my friends Hernan Romero for his

exuberant dedication in this project; and Spyros Poulos and Rich Tozzoli for their technical expertise and spirit."

Selections include: Zima, Winterlude

Duet No. 1, First Snow, Carol of the Bells, Greensleeves. Have Yourself a Merry Little Christmas, Winterlude No. 2, Midwinter Nights, Scarborough Fair, Winterlude No. 3, The First Noel, Winterlude No. 4, Ave Maria .

To hear samples of this recording and read more about Al Di Meola, visit his

website at: www.aldimeola.com

"ЗИМОВІ НОЧІ" - НОВИЙ СД АЛА ДІ МЕОЛА З РОМАНОМ ГРИНЬКІВИМ

Це є новий запис інструментальної музики легендарного джазового гітариста, в якому також звучать відома українська щедрівка Леонтовича та інші українські народні мелодії які виконує наш молодий талановитий бандурист Роман Гриньків.

Ось як висловився про нього Ал ді Меола: "Коли я гастролював по Європі у 1992 році, я зустрів надзвичайного музиканта, який грав на подиву гідному інструменті, що називається бандура. Мені пояснили, що це один з найпопулярніших інструментів в Україні. Я ще ніколи не чув подібного звуку і тону! Це було захоплююче, як також і вигляд інструменту. Роман сконструював свою бандуру сам. Я запросив його в Люксембурзі пограти зі мною концерт. Унікальні можливості між бандурою та гітарою були очевидні і ви можете послухати це на цьому записі."

Компакт диск включає наступні п'єси: Зима, Зимовий дует № 1, Перший Сніг, Щедрик, Зелені рукави, Зі Святим Різдвом, Зимовий дует № 2, Зимові ночі, Ярмарок в Скарборо, Зимовий дует № 3, Перше Різдво, Зимовий дует № 4, Аве Марія.

Послухати уривки з цих записів можна відвідавши інтернетну сторінку Ала Ді Меоли: www.aldimeola.com

Во Вифлеємі Зоря сіяє

Д. Кашубинський
Для бандури обр. Ю. Олійника

Помірно Em G D G D

G Am Em B Em

Em G D

Во Виф - ле є - мі зо - ря сі - я є, там

G D G Am Em

гра ють, гра - ють ан - ге ли на ши - ро

B 1. Em D 2. Em

зло ті бан - ду - ри ду - ри.

Во Вифлеємі зоря сіяє, там грають,
Грають ангели на щиро-злоті бандури.

Пречиста Діва Сина раждає, там грають,
Грають царіє на щиро-срібні бандури.

Сина зродила, в яслах сповила, там грають,
Грають пастирі на мідяній бандури.

В яслах сповила, Йсусом нарекла, там грають,
Грають кобзарі на ясенів бандури.

І ми радіймо, Христа благаймо, Дай Боже,
Щастя-Свободу, волю народу, Дай Боже.

СЛОВО ВИКОНУЮЧОЇ ОBOB'ЯЗКИ РЕДАКТОРА ЖУРНАЛУ

Олі Герасименко Олійник

Мені було дуже приємно коли сім'я засновника та довгорічного редактора цього журналу пана Миколи Досінчука - Чорного - дружина Стефанія, дочки Ліда та Ірена попросили допомогти продовжити випуск журналу Бандура, бо в мене найкращі почуття викликав цей журнал на протязі його існування, починаючи з тих часів, коли я вперше тримала його в руках. Під час моїх студентських років у Львові і Києві я вже дописувала до журналу, але не підписувалась своїм справжнім прізвищем, тому що за часів Советського Союзу не було бажаним признаватися у зв'язках з "буржуазним капіталістичним" світом. Та все ж - у нас, в бандуристів, цей журнал викликав радість - все таки про нас знають і пишуть про бандуру десь там далеко за океаном! Як висловила ся одна з моїх товаришок - бандуристок - "Все таки добрий цей журнал! Ніби нас і не видно, а візьмеш в руки "Бандуру" і бачиш, що все таки щось робиться. Пан Микола Досінчук Чорний проробив велику титанічну працю, згуртовуючи бандуристів, підтримуючи їх, розшукуючи дописувачів. В його архівах ще збереглося багато неопублікованих дописів про бандуристів, ансамблів, які ми будемо друкувати в слідуючих випусках, і таким чином наш дорогий і незабутній редактор буде з нами ще і ще раз.

"Бандура" - це журнал, який за довгі роки свого існування виробив собі великий авторитет серед бандуристів і не раз допомагав висловити свої думки і бажання. Отже - це одинокий журнал, який дійсно об'єднує всіх бандуристів у світі. І тому ми звертаємося до бандуристів різних напрямків - і професійних учителів, і любителів, і музикознавців, і виконавців - надсилайте матеріали про себе, про Ваші здобутки, про ваші успіхи, присилайте фотографії, щоб ми трималися і знали один про одного більше. Нас багато, і журнал Бандура буде допомагати нам заізнатися ближче.

A WORD FROM THE ACTING EDITOR OF BANDURA MAGAZINE

I was very pleased when I was asked to help continue the publication of BANDURA MAGAZINE because I have been very fond of this magazine since its inception, especially from the first time I ever held the magazine itself in my hands. I became a regular contributor still during my student years, however I used a pseudonym, as under the Soviet Union it was not recommended to admit to any association with the "bourgeois capitalist" world. All the same, this magazine brought much happiness to us, bandurists - we were grateful that someone knew about our work and wrote about the bandura somewhere on the other side of the ocean. As one of my bandurist-friends commented, "This is a good magazine! We may not be very visible, however when you pick up the BANDURA, you see just how much is actually being done!"

Mr. Czorny really did a tremendous job in bringing together bandurists, supporting them and finding new sources of information and contributors. In his archives, there are still many articles he had set in line for future publication about different bandurists, ensembles as well as research materials, which will be published in upcoming issues, and in this way, Mr. Czorny will be with us again and again.

It's really just recently that so many more articles have been printed in magazines about bandurists, kobzars, ensembles, however they are scattered in various publications. BANDURA MAGAZINE is like a collection of such articles, a magazine-herald, which helps bandurists from around the world learn about bandura news.

That is why we would like to turn to you, the readers, bandurists, and bandura lovers, instructors, musicologists, performers - to send us materials about your activities, your accomplishments, your memorable photos, so that we can pull together and get to know each other closer. There are many of us out there in the world, and BANDURA MAGAZINE can help all of us get better acquainted.

Ola Herasymenko Oliynyk

ДОРОГІ БАНДУРИСТИ ТА ПРИХИЛЬНИКИ БАНДУРИ!

"ЖУРНАЛ БАНДУРА" продовжує бути єдиним двомовним журналом, який об'єднує бандуристів усього світу, і публікує матеріали з історії бандуристів та виконавства в минулому, як також останні новини на бандурному фронті. Редакція журналу запрошує Вас поновити свою підписку на "ЖУРНАЛ БАНДУРА" і просить приєднувати інших передплатників. Ваша матеріальна підтримка є необхідна для того, щоб журнал і надалі виходив у світ.

Просимо також заповнити запитник, який би допоміг редакції в орієнтації добору матеріалу. Просимо до співпраці усіх зацікавлених - учителів, виконавців, музикознавців, лекторів, любителів та друзів бандури.

Прізвище, ім'я: _____

Адреса: _____

Телефон (за бажанням) _____ Е-mail (за бажанням) _____

Просимо виписати чек або мані-ордер на суму \$ 25.00 на підписку на
ЖУРНАЛ БАНДУРА, 84-82 164th Street, Jamaica, N. Y. 11432, USA

ЯКИМ МАЄ БУТИ ЖУРНАЛ "БАНДУРА"?

ПРОСИМО відповісти на питання анкети, щоб і надалі редакція знала, як працювати, які матеріали Вас найбільше цікавлять.

Поміщувати матеріали про різні методи навчання (лекції, школи гри)

так,   ні,   не обов'язково   не знаю

Відомості про славних бандуристів-виконавців, ансамблі бандуристів

так,   ні,   не обов'язково   не знаю

Відомості про майстрів бандури

так,   ні,   не обов'язково   не знаю

Відомості про стародавні кобзарські традиції

так,   ні,   не обов'язково   не знаю

Музичні твори для бандури різних рівнів

так,   ні,   не обов'язково   не знаю

Про сучасний розвиток бандури

так,   ні,   не обов'язково   не знаю

Ваші побажання: _____

_____

_____

_____

_____

Запитник просимо посилати на адресу: Bandura Magazine, 84-82 164th Street,
Jamaica, N. Y. 11432, USA, e-mail: banduramagazine@yahoo.com

DEAR BANDURISTS AND BANDURA FRIENDS!

BANDURA MAGAZINE continues to be the only bilingual magazine which unites bandurists from all over the world, providing historical materials on bandurists of the past, as well as the latest news on what is happening today. The Editorial Board invites you to renew your subscription to **BANDURA MAGAZINE** and asks that you encourage other to do so as well. Your support is critical in order for this publication to continue. Also, please don't forget to fill out the questionnaire asking for your input on what you would like to see included most. Make this Your Magazine!!!

Name _____

Address _____

Phone (optional) _____ E-mail (optional) _____

(Please let us know if you are interested in getting updates from various bandura organizations by e-mail) _____

Please enclose a check or money order for \$25.00 for the year made out to:

BANDURA MAGAZINE, 84-82 164th Street, Jamaica, N. Y. 11432, USA

WHAT KIND OF PUBLICATION SHOULD BANDURA MAGAZINE BE?

Please take a few moments to respond to the following questionnaire and sent your responses to the address of BANDURA MAGAZINE

I am interested in instructional materials on different methods of teaching bandura (lessons, different bandura schools of thought).

Yes   No   Not necessarily   Don't know

I am interested in reading about famous bandurists-performers, bandura ensembles

Yes   No   Not necessarily   Don't know

I am interested in reading about bandura builders

Yes   No   Not necessarily   Don't know

I am interested in reading about ancient kobzar traditions

Yes   No   Not necessarily   Don't know

I am interested in seeing more music written for the bandura (various skill levels) published in the magazine

Yes   No   Not necessarily   Don't know

I am interested in learning more about current innovations with the bandura

Yes   No   Not necessarily   Don't know

Your suggestions: _____

_____

_____

Questionnaire and suggestions please send: Bandura magazine, 84-82 164th Street, Jamaica, N. Y. 11432, USA, e-mail: banduramagazine@yahoo.com

ANNOUNCEMENT FOR ALL COMPOSERS! COMPETITION FOR NEW BANDURA COMPOSITIONS!

With the goal of adding to the concert and pedagogical bandura repertoire, the Canadian Foundation "BANDURA" announces a competition for best new instrumental compositions written for the bandura. The competition is open to all - professional composers, students and amateur musicians. Submissions will be judged in the following categories:

Concert piece for solo bandura, lyrical or virtuoso in character, 3-7 minutes in length playing time;

Variations on Ukrainian folk themes for solo bandura, 3-7 minutes in length playing time.

The jury requests that competition participants utilize the melos of Ukrainian dумы and Ukrainian folk songs, particularly in variations. Composer should therefore be very familiar with the work of Filaret Kolessa "Melodies of Ukrainian Dumy" and the work of Sofia Hryts "Melos of Ukrainian Epics". It is requested that the newest specific forms of "shtrykh" be used, as well as that of the instrument.

Compositions submitted for the competition should be written in the period since 1998 to present. Compositions that have been published or commercially recorded will not be considered.

For each of the above-mentioned categories, there will be the following awards:

Concert piece:

First Prize- \$300

Second Prize- \$200

Third Prize- \$100

Variations on Ukrainian folk themes:

First Prize- \$300

Second Prize- \$200

Third Prize- \$100

All compositions should be clearly hand-written or printed on a computer. All submissions must be signed with a pseudonym.

In a separate, sealed envelope, please include your real name, address and short biography. A signed reference from a performing bandurist should also be included.

Please send your submissions to:

**The Canadian Bandura Foundation
8 Taylor Drive
Toronto, Ontario
M4C 3B3 Canada**

Deadline: May 31, 2000.

Competition results will be announced in August 2000.

ДО УВАГИ КОМПОЗИТОРАМ! КОНКУРС - НОВІ КОМПОЗИЦІЇ ДЛЯ БАНДУРИ

З метою збагачення концертного та педагогічного репертуару для бандури Канадська фундація "БАНДУРА" оголошує конкурс на написання інструментальних творів для бандури. **В конкурсі можуть брати участь всі бажаючі** - як професійні композитори, студенти, та і самодіяльні митці. До конкурсу мають бути представлені твори, які будуть оцінюватися в слідуючих категоріях:

Концертна п'єса для бандури-соло, ліричного або віртуозного характеру за часом звучання від 3 до 7 хвилин.

Варіації на українські народні теми для бандури-соло, за часом звучання до 7 хвилин.

Побажання від журі - використовувати мелос українських дум та народних пісень (особливо у варіаціях). Для цього композитори повинні бути ознайомлені з працями Філарета Колесси "Мелодії українських дум" та Софії Грици "Мелос української епіки". Побажання використовувати якнайповніше специфічні штрихи бандури, як інструменту.

Твори, представлені на конкурс, мають бути написані в період від січня 1998 року. Композиції, які вже були надруковані видавництвами, або комерційно записані на аудіоносіях у конкурсі розглядатися не будуть.

У кожній із категорій, перерахованих вище, будуть присуджені слідуючі премії:

Концертна п'єса:

1-ша премія - \$300.00

2-га премія - \$200.00

3-тя премія - \$100.00

Варіації на народну тему:

1-ша премія - \$300.00

2-га премія - \$200.00

3-тя премія - \$100.00

Твори для бандури повинні бути виразно написані (рукопис), або видрукувані з допомогою комп'ютера і на рукописі обов'язково вказати псевдонім.

В окремому закритому конверті потрібно подати справжнє прізвище, ім'я та адресу, а також коротку творчу автобіографію. Разом з рукописом має бути надіслана рекомендація концертуючого бандуриста з підписом.

Твори просимо надсилати на адресу:

**THE CANADIAN BANDURA FOUNDATION,
8 Taylor Drive, Toronto, M4C 3B3, Canada**

Твори повинні бути надіслані не пізніше 31-го травня 2000 року. Оголошення результатів конкурсу буде визначено в серпні 2000 року.

BANDURA FESTIVAL-2000

The Canadian Bandura Foundation is hosting a festival of bandura music, focusing on its development and its future with respect to the diaspora and Ukraine.

The festival is planned to take place March 17-19, 2000 in Toronto, Canada.

The foundation welcomes both amateurs and professionals to be a part of this special millenium event.

Prominent bandurists and ensembles from both the diaspora and Ukraine are invited to attend and perform. Performances and lectures are scheduled on Friday and Saturday, with a final concert taking place on Sunday afternoon.

There will be an opportunity for a forum and discussions - "a union" of thought, ideas, aspirations, goals and work for the next few years.

Some ideas for discussions include the following:

1. The Bandura in Ukraine - a look at what has been happening in Ukraine, current trends and future directions. A discussion on how these directions differ from those in the diaspora.
2. The Bandura in the diaspora - a review of what we had, what we want and a discussion on how to possibly achieve these goals.
3. Bandura construction and current trends - a look at how banduras were made, what is happening in Ukraine and the diaspora.
4. Composers and the bandura - a discussion on what is effective and what is needed by performers and teachers.
5. Teaching bandura - a discussion of various methods and strategies used in Ukraine and the West for teaching bandura.

We have an interesting lineup of prominent bandurists, bandura makers, and composers who are slated to participate. If you would like to participate as a performer, or to chair one of the sessions, or have any comments, please forward them to the: **Canadian Bandura Foundation: Mrs. Oksana Rewa, 8 Taylor Drive, Toronto, M4C 3B3, Canada, tel. (416) 424-4430.**

ФЕСТИВАЛЬ БАНДУРА-2000

Канадська фундація "Бандура" спонзує фестиваль бандурної музики з концентрацією на її майбутній розвиток в Україні та діаспорі.

Фестиваль планується на 17 по 19 березня в Торонто, Канада. Фундація "Бандура" запрошує як професійних бандуристів, так і аматорів взяти участь у цій визначній тисячолітній події.

Визначні бандуристи та ансамблі з діаспори і України запрошуються до участі в різноманітних міроприємствах і у виступах, які є заплановані на п'ятницю і суботу з фінальним концертом в неділю по полудні.

Буде можливість проведення форуму і дискусій - "єднання" думок, ідей, мети, напрямків та роботи на наступних пару років.

Ідеї для дискусій:

1. Бандура в Україні - огляд подій в Україні, сучасні напрямки і майбутні стремління і як вони відрізняються від діаспорних.
2. Бандура в діаспорі - що ми досягли, що ми бажаємо зробити, і як можемо досягнути нашої мети.
3. Конструкція бандур і сучасні напрямки. Як робилися бандури в минулому, що діється тепер в Україні і діаспорі.
4. Композитори і бандура - дискусії про те, що є ефективне і що потребують виконавці та вчителі.
5. Викладання гри на бандурі - дискусії про різні методи і стратегії, які вживаються в Україні і в діаспорі при викладанні гри на бандурі.

Ми маємо зацікавлене коло визначних бандуристів, майстрів бандури і композиторів, які бажають брати участь.

Якщо Ви бажаєте брати участь як виконавець, або бути провідником в дискусіях, або маєте зауваги, просимо надсилати їх до:

Канадська Фундація Бандури, Голова Фундації пані Оксана Рева, 8 Taylor Drive, Toronto, M4C 3B3, Canada, тел. (416) 424-4430.

МАЄТЕ ФІНАНСОВІ СПРАВИ? ЗАЙДІТЬ ДО НАС, АБО ЗАКЛИЧТЕ ТЕЛЕФОНІЧНО І ДОВІДАЙТЕСЬ, ЩО

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА КРЕДИТІВКА В НЮ-ЙОРКУ

- ❖ Виплачує найвищі відсотки на звичайні ощадністі ванта
- ❖ Дає безкоштовне життєве забезпечення до 2,000.00
- ❖ Утримує пенсійні ванта (IRA) на високих відсотках
- ❖ Всі ощадністі ванта забезпечені федеральним урядом до 100,00.00
- ❖ Уділяє позики на вигідних до сплати умовах

НА ВАШІ ОСОБИСТІ ПОТРЕБИ АБО МОРТГЕДЖОВІ ПОЗИКИ НА ЗАКУП РЕАЛЬНОСТЕЙ

- ❖ Видає сертифікати різного терміну
- ❖ Безкоштовно забезпечує позики до 10,000.00 на випадок смерті або випадкової непрацездатности
- ❖ З чистого прибутку дає пожертви нашим культурним, науковим, молодечим, мистецьким та релігійним організаціям

ОЩАДЖУЄТЕ ЧИ ПОЗИЧАЄТЕ - ПАМ'ЯТАЙТЕ:

НАШ КАПІТАЛ мусить працювати ДЛЯ НАШОЇ ГРОМАДИ

Вже два роки, як ми перебрали Кредитівку в Бавнд Бруку і вона стала нашою філією
UKRAINIAN ORTHODOX FEDERAL CREDIT UNION

Main office: 215 Second Ave., New York,
NY 10003
(212) 533-2980; Fax (212) 995-5204

Branch office: 35 Main St., So. Bound
Brook, NJ 08880
(908) 469-9085; Fax (908) 469-9165

Українська федеральна кредитова кооператива

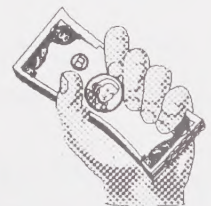
"САМОПОМІЧ"

в Нью Йорку вітає СЛАВНУ КОБЗАРСЬКУ РОДИНУ
з її небуденними успіхами в праці над збереженням кобзарського
мистецтва -

гордості українського народу,
висловлюючи зокрема найвище признание
НАШІЙ МОЛОДІ,

що з посвятою включилася в ряди
КОБЗАРСЬКОГО БРАТСТВА

* * *

Ця найстарша і найбільша
УКРАЇНСЬКА КРЕДИТІВКА В АМЕРИЦІ
все готова служити усіми банковими послугами
НАШИМ БАНДУРИСТАМ ТА ЇХНІМ РОДИНАМ
на найбільше корисних умовах,
що їх кредитівка дає своїм членам

SELF RELIANCE (N. Y.) FEDERAL CREDIT UNION
108 Second Avenue, New York, N. Y. 10003
Tel. (212) 473-7310

ЗМІСТ

Микола Чорний-Досінчук - вічна пам'ять	1
В. Луців - У пам'ять Миколі Досінчуку-Чорному	2
Г. Коваль - В жалобі по бл. пам'яті Миколи Чорного-Досінчука	5
М. Литвин - Апостол бандури	9
М. Чорний-Досінчук - Олег Шумилович- бандурист з Яворова (остання стаття редактора М. Досінчука-Чорного)	10

З ІСТОРІЇ

Д. Калібаба - Пархоменко був хороший кобзар	12
Д. Калібаба - Бандуристка Євдокія Пархоменко	14

ВІСТІ З ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ

М. Досінчук-Чорний - Концерт школи кобзарського мистецтва в Нью Йорку з нагоди 25-річчя	20
Р. Савицький - Бандуристи відзначають 50-річчя капелі в Америці	23

ВІСТІ З УКРАЇНИ

Т. Шевченко - Бандуристи вшанували пам'ять свого вчителя	24
Програма "Кобзарське мистецтво"	25
О. Козій - У вінок шани непоцінованому генію - Г. Хоткевичу	26
Ю. Боровик - Кобзарський майдан - радіо програма в Україні	28
М. Чорний-Досінчук Ансамбль "Надія", Чернігів	30
Р. Головин - Через ту бандуру директором став (про Ореста Барана)	32
Л. Ярославич - Ювілейний подарунок Олі Герасименко	34
Криштофович-молодший - Роман Гриньків	36
Р. Гриньків - Фонд "Золотий акорд"	38
Фестиваль мистецтв Українського зарубіжжя в Києві	42

НОВІ ЗАПИСИ БАНДУРНОЇ МУЗИКИ

Р. Савицький - "Струни душі" (Оксана Герасименко)	45
Нові компакт-диски Олег Созанський і Тарас Лазуркевич	47
Різдвяні мелодії на бандурах	48
"Зимові ночі" - Компакт диск Ала ді Меола з Романом Гриньківим	50

НОТИ ДЛЯ БАНДУРИ

Колядка "Во Вифлеємі зоря сіяє"	51

НОВИНИ, ОГолошення

Звернення-лист від редакції	52
Анкета з запитаннями	53
До уваги композиторам! Конкурс - Нові композиції для бандури	56
Оголошення - Ноти для Бандур-Полтавок	57
Міжнародний фестиваль Бандура-2000	58
Реклама наших спонзорів	59
Зміст по українськи	60
Зміст по англійськи	61

CONTENTS

<i>V. Luciv</i> - In Memory of Mr. Dosinchuk-Czorny	3
Mykola Dosinchuk-Czorny - Tireless Promoter of Bandura	7
<i>Mykola Dosinchuk-Czorny</i> - Oleh Shumylovych -a bandurist from Yavoriv	11

FROM THE HISTORY

<i>D. Kalibaba</i> - Kobzar Terentij Parkhomenko and His Daughter Yevdokia	15

NEWS FROM NORTHERN AMERICA

Annual Report of NYBE/NYSB	16
<i>R. Sawycky</i> - Bandurists Mark 50 Years in North America	21

NEWS FROM UKRAINE

<i>T. Shevchenko</i> - The Bandurists Have Honored Hnat Khotkevych	24
Archival Project "The Art of the Kobzar"	25
<i>Y. Borovyk</i> - Kobzarskyj Majdan - radio program in Kyiv, Ukraine	29
<i>N. Czorny-Dosinchuk</i> - "Nadia" - A Youth Capelia of Bandurists from Chernihiv	31
<i>Kryzstofovych, Jr.</i> - Captivated by the Bandura	38
Golden Fund for the Bandura	39
A Bandura Conference and Concert in Ternopil	40
<i>R. Holovyn</i> - Bandurist Orest Baran - the New Director of the Lviv Philharmonic	40
<i>L. Yarosevych</i> - An Anniversary Gift of Ola Herasymenko	41
Ukrainian Diaspora Festival in Kyiv	44

NEW BANDURA RECORDINGS

<i>R. Sawycky</i> - "Strings of the Soul" (Oksana Herasymenko)	45
Bandurists T. Lazurkevych and O. Sozansky - New CD's	46
Christmas Melodies on the Banduras	48
Winter Nights - A CD of Al Di Meola with Roman Hrynkiw	50

MUSIC FOR BANDURA

Ukrainian Christmas Carol "Vo Vyfleyemi Zoria Siyaye"	51

ADS, NEWS

A Word from the Acting Editor	52
Questionnaire for the Readers	54
Competition for bandura composers	55
Ad from Bandura Educational Commission	57
International Festival Bandura-2000	58
Our Sponsors	59
Contents in Ukrainian	60
Contents in English	61

SCHOOL OF BANDURA
82-84 164-th Street
Jamaica, N. Y. 11432

25-th Anniversary of the School of Bandura in New York - 25-річчя Школи Кобзарського мистецтва в Нью Йорку